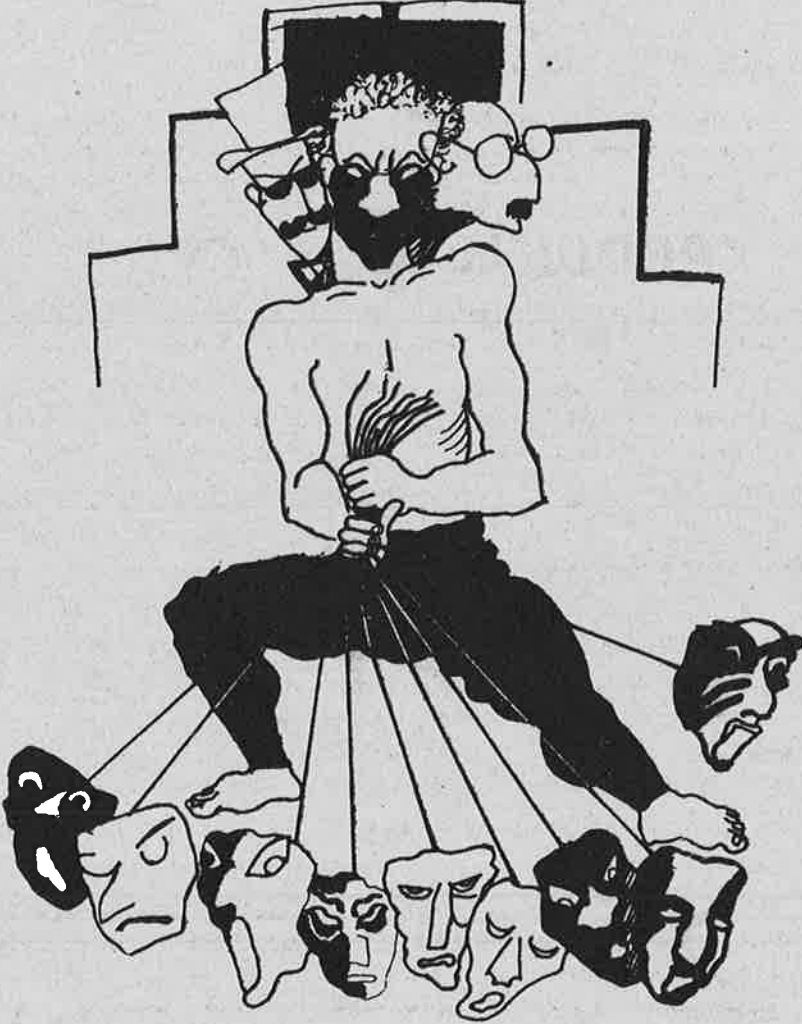

கனவு

இதழ் : 31

செப்டம்பர் 1998

1010

முகப்பு அட்டை

சுத்துப்பட்டறையின் “இங்கிலாந்து” நாடகக் குறிய்பேட்டுச் சித்திரம். இவ்வாண்டின் சிங்கப்பூர் கலைவிழாவில் சுத்துப்பட்டறையின் இருநாடகங்கள் நடத்தப்பட்டன.

1. இங்கிலாந்து
2. அயனஸ்கோவின் ‘மேக்பத்’

‘இங்கிலாந்து’ நாடகம் பற்றி அதன் ஆசிரியர் ந.முத்துசாமி:

என்னுடைய நாற்காலிக்காரர் முன்னுரையில் - நான் வார்த்தைகள் இல்லாமல்தான் நாடகம் படைக்க விரும்புவேன் - என்னால் முடிந்தால் - என்று சொல்லி இருக்கிறேன். அப்படி வார்த்தைகள் இல்லாமல் ஒரு நாடகம் படைக்க முயற்சி செய்தேன். ஏற்கனவே நடிகர்களுக்கு இருந்த பயிற்சி, அனுபவங்களை வைத்து முயற்சி செய்தோம். ஆனால் அரை மணி நேரத்துக்கு மேல் சமாளிக்க முடியவில்லை. அதற்கப்புறம் வார்த்தைகள் கொடுக்க ஆரம்பித்தேன். ஒரு நாடகம் பார்க்கிற பொழுது வார்த்தைகள் (வசனங்கள்) முக்கியமில்லை. அதை நீங்கள் வேண்டுமானால் புத்தகத்தில் படித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் நாடகம் என்பது இசையைப்போல அனுபவிக்கத்தகுந்தது.

இந்தியர்களுக்கு காந்தி நூல்கண்டைக் கொடுத்தார். அந்த நூல் கண்டை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் என்ன பண்ணினார்கள். சுதந்திர இந்தியாவில் என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று ‘இங்கிலாந்து’ காட்டுகிறது. காந்தி நிறைய எக்ஸ்பெரிமென்ட் பண்ணினார்.

ராட்டையைச் சுற்றுவது என்றால் நிறைய விஷயம் இருக்கிறது. காந்தி சும்மா சொல்லவில்லை. வெறும் சுதேசி ஆடை என்பது மட்டுமல்ல. ஒரு தேசத்தை நடத்துவதற்கு மக்களின் மனம் ஒன்றுபடுகிற ஒரு செயல்வேண்டும்.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும் சுதந்திர இந்தியாவிலும் மரபு ஒன்றுதான். வெவ்வேறு ஆட்கள் ஆட்சி பண்ணினாலும் மரபு ஒரே மரபுதான்.

அது ஜாதிகளால் பிளவுபட்ட மரபு இந்தியாவின் அற்புதமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த அற்புதங்கள் இந்தப் பிரிவினைகளால் நிராகரிக்கப்படுகிறது. இது என்னுடைய கலாச்சாரம் இல்லை. இது என்னுடைய ஜாதி சம்பந்தப்பட்டதில்லை என்று எவ்வளவு பெரிய விஷயத்தையும் யார் வேண்டுமானாலும் நிராகரிக்கலாம்.

எனவே இந்தியாவுக்கு உண்மையான விடுதலை வேண்டுமானால் ஜாதி போகவேண்டும் என்று காந்தி நம்பினார்.

இந்தியர்களுக்கு ஒரு spiritual experience வேண்டும். அதில்லாமல் ஒரு வலுவான தேசத்தைப் படைக்கமுடியாது என்று சொன்ன காந்தியை நிராகரித்துவிட்டார்கள். அதன்பிறகு வரும் சம்பவங்கள்தான் ‘இங்கிலாந்து’.

(திசைகள்)

மழை ஆல்பம்

* கார்த்திகா ராஜ்குமாரின் கவிதைகள்

* ரூ 25/-

* கனவு வெளியீடு

சிறுகதை

தேர்தல்

ரெ.பாண்டியன் (சிங்கப்பூர்)

பிரதமர் தேர்தலை அறிவித்துவிட்டார்.

ஏக காலத்தில், இத்தேர்தலில் போது 'எரியும் பிரச்சனைகள்' எதுவும் இல்லை என பிரதமரின் அறிவிப்பும், அமைச்சர்களின் சம்பளத்தொகை, விலைவாசி ஏற்றம் ஆகிய பிரச்சனைகளை தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் விவாதமாக எழுப்பப்போவதால் எதிர்க்கட்சியரளர்களின் குளுரைப்பும் வெளியாகியிருந்தன.

மாதம் முக்கால் லட்சம் வெள்ளி சம்பளம் வாங்கும் பிரதமரும், அமைச்சர்களின் சம்பளத்தொகை - அவர்களது நேர்மைக்கு கொடுக்கும் விலை அல்ல - என்றும், ஒரு பதிய யதார்த்தம் என்றும் நாடாளுமன்றத்தில் நீண்ட விளக்கம் அளித்திருந்தார்.

நாளிதழ்களை நாளின் முதல்கடமையாக புரட்டிக்கொண்டிருந்த குணாவின் முன் தொப்பென்று எதிர் சோபாவில் விழுந்தாள். 'என்ன' என்று கூட கேட்காது அவன் ஏறிட்டு பார்ப்பது, அவளது எதிர்பார்ப்பை சிதற அடித்துவிட்டது என்பதை அப்போதைய அவளது முக இலட்சணம் காட்டிற்று.

“நான் கேட்க வேண்டுமா, நீயாக சொன்னால் என்ன?” என்ற நினைவு ஓட, நடு நெற்றியின் இலேசான சுளிப்புடன் மீண்டும் நாளிதழை அவன் பார்வையிட, “இப்போது என்னைப் பார்த்து ஏன் முகஞ்சுளிக்கிறீங்க?” என்ற சூடான கேள்வியில் பனிப்போர் உருகி வழிந்தது.

“என்ன?”

“என்ன செய்யச் சொன்னேன்?”

“ ”

“ ”

கையிலிருந்த ஒரு பட்டியலை இவனிடம் நீட்டினாள். இவர்கள் வாங்கப்போகும் ஐந்து ரூம் புதுவீட்டிற்கான சாமான்களுக்கும் நிர்மாணிப்புகளுக்குமான விலைப்பட்டியல் அது.

பட்டியலில் பார்வையை ஓடவிட்டான். அவள் இன்னமும் கோபமாக முணுமுணுத்து கொண்டிருந்தாள்.

“பட்டியல் போடச் சொல்லி பத்து தடவை கேட்டாச்சு. போட்டுத் தந்தால், அதை பார்க்குறத்துக்கு உங்களுக்கு நேரமில்ல!” பட்டியலில் காணப்பட்ட விலைகள், அவளது நெற்றி சுளிப்பை இன்னும் நெம்பிக்கொண்டிருந்தன.

“இது என்ன ஒரு வீட்டிற்கா அல்லது மியூசியத்திற்கா?”

“நீங்க நெனக்கிற மாதிரி, இது ஒண்ணும் ஆடம்பரமில்ல.

“அடிப்படைகள்தான்...வாங்குறதுதான் வாங்குறம் கொஞ்சம் நல்லதா வாங்கினா என்ன?”

தனது சம்பளத்திலும் சேமிப்பு கணக்குப்படியும் இவையெல்லாம் சாத்தியம்தான் என்றாலும்... தான் வளர்ந்து, தன் அப்பாவின் - கப்பல் துறைமுக மூட்டை சுமக்கும் தொழிலாளியின் - சம்பளத்தில் இருந்த எளிமைக்கெல்லாம் இனி வேலை இல்லையா...

இவன் மனைவியைப் பார்த்தான். அவளும் தன்னைப்போல மூன்று அறை அடுக்குமாடி வீட்டில் பிறந்து, வளர்ந்து, படித்து, ஆளானவள்தான். பிறகு அவளுக்கு ஏன் அந்த எளிமை வெறுத்துப்போனது? ஒருவேளை அது தன் தலையின் மீது சுமத்தப்பட்டதாலா?

“எல்லாம் நம் வீட்டிற்குதானே...அடுத்தவங்க வீட்டிற்கா செய்கிறோம்? எதுக்கு இப்படி உங்களோட வாதாட வைக்கிறீங்க?”

“சரி, எல்லாம் சரிதான், இப்ப எதுக்கு கோபம்?” என்றவாறு நாளிதழை மீண்டும் எடுத்தான்.

‘உங்களுக்கு சம்மதமா?’

‘ம்’

‘வாயை திறந்து சொன்னா என்ன?’

‘சரி...’

அவள் இவனின் முதுகுப் பக்கமாய் வந்து கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டாள்.

அவள் போவதையே பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு, ஒரு ஆயாசத்துடன் ‘நான் இந்த உலகத்துக்கு பொருத்தமானவானில்லையோ?’ என்று நினைத்துக்கொண்டாள்.

நடை, உடை, தன் செலவுகள் என எல்லாவற்றிலும் மிக எளிமையான செலவுக்காரன் குணா. அவனது பிறந்த வீட்டில் கூட, அவனது சகோதரிகள் அதிகமான செலவு செய்பவர்களாகவும், நவீன வசதிகளின்பால் ஒரு குதூகல உணர்வு கொண்டவர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள்.

விடுமுறை தின திரைப்படம் தொலைக்காட்சியில் ஆரம்பித்தது. திரைப்படத்தின் இடைவெளியில் விளம்பரங்களா அல்லது விளம்பரத் தொடர்களின் இடைவெளியில் திரைப்படமா என்ற கையாலாகாத சந்தேகமும் கேள்வியும் குணாவுக்கு தோன்றி மறைந்தது.

அந்த விளம்பரங்களில் ஒன்று வீட்டிற்குள்ளேயே உடற்பயிற்சி செய்யும் கருவி பற்றியது. இன்னொன்று பழச்சாறு டிஷ் - மூடியை வெட்ட உதவும் மின்சார மூடி - திறப்பான். இவற்றில் சிலவற்றை வாங்க வேண்டுமென்று சாந்தி சொல்லியிருந்தது நினைவுக்கு வந்தது.

இந்தப் பொருட்களை வாங்குவது தேவையும் பயன்படும் கருதியா அல்லது வசதி என்ற பெயரில் சோம்பலும் புதுப்பொருட்கள் மீதான கவர்ச்சியும் காரணமா...?”

பின்னதுதான் காரணம் என்பது அவனது சக தலைமுறையினர் பற்றிய அவனது கணிப்பு. ‘கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கிறோம், அதனால் செலவழிக்கிறோம்’ என்று சொல்லப்படும் காரணத்தைவிட சொந்த பொருளாதார நிலை, வேலை, வாழ்க்கைச் சூழல் பற்றிய பாதுகாப்பின்மை எதையும் யாரும் பிரக்ஞையின் ஓரங்களில் கூட உணர்வதில்லை என்பதுதான் இந்த துணிச்சலான செலவினங்களுக்கு காரணமாக இருக்கலாம்...

இன்றைய சூழலுக்கு இது சரிதானோ? பிரதமர் சொல்லும் புதிய யதார்த்தம்...

ஆளுங்கட்சியின் முக்கிய தேர்தல் வாக்குறுதியாக இன்னும் பணக்கார நாடாகும் திட்டங்கள், குடியிருப்பு பேட்டைகளின் மறுசீரமைப்பு, சிரமங்கள் ஏதுமில்லாத, இன்னும் கறுகறுப்பான, இலகுவான நகர்ப்புற வசதிகள் ஆகியவை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டன.

எதிர்க்கட்சிகள் வாழ்க்கை வசதிகளும், பொருள்மயமான வாழ்வு மட்டுமே முக்கியமல்ல வென்றும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை கேள்விக்குள்ளாக்கும் பிரதிநிதித்துவம் தேவை என்றும் வசதிகளுக்காக விழிப்புணர்வை அடகு வைக்கலாகாது என்றும் வாதாடின.

தேசத்தின் வாக்காளர்கள் எதை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பது தலைமுறைகளின் சரித்திரத்தை நிர்ணயிக்கும் என்பதை இருகட்சியாரும் ஒருமித்த குரலில் நினைவூட்டினர்.

அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் வாக்காளர் தொகுதிகளுக்கு மறுசீரமைப்பு திட்டங்களில் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் என்று ஆளுங்கட்சியினர் தங்களின் பிரதான கொள்கையை பிரகடனப்படுத்தினர்.

வாக்காளர் அனைவரது வரிப்பணத்தில் வரும் அரசாங்க மான்யத்தை தேர்தலில் தங்களை ஆதரிக்கும் வாக்காளர் தொகுதிகளுக்கு மட்டுமே மறுசீரமைப்புக்கு செலவிடப்படும் என்பது எப்படி நியாயமாகும் ஏன்? கேள்வி எதிர்க்கட்சியின் இரவுப் பேரணி ஒன்றில் முன்வைக்கப்பட்டது.

“அது மக்கள் பணம்தான். அதை எப்படி செலவிடுவது என்பதை தீர்மானிப்பது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாங்கள்” என்று ஆளுங்கட்சியினரின் பதில் மறுநாள் செய்தித்தாளில் வெளிவந்தது.

‘குடியிருப்பு பேட்டைகளின் சீரமைப்பு’ என்ற ஆளுங்கட்சியின் தேர்தல் கொள்கை மக்களின் ‘சொகுசு மயக்கத்தை’ ஆதாரமாகக்கொண்டது என்றும் அதனை வாக்காளர் ஓட்டுரிமையோடு தொடர்புபடுத்துவது தகாது என்று எதிர்வாதம் தொடர்ந்தது.

ஒரு குடியிருப்பு பேட்டையில் எந்தெந்த அடுக்குமாடி வீட்டை சேர்ந்தவர்கள் யாருக்கு வாக்களித்தார்கள் என்பதை ஆளுங்கட்சியினர் தெரிந்தகொள்ளுமளவிற்கு தேர்தல் அமைப்பு வகுத்திருப்பது வாக்காளர் சுதந்திரத்துக்கு எதிரானது என்று எதிர்க்குழாமிலிருந்து அம்புபோல் புறப்பட்டு வந்த கேள்விக்கு, “உங்கள் வாக்கு ரகசியமானது; வாக்களிப்பு கட்டாயம்” என்று வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் முகமில்லாத ஒருவர் முாட்டுக்குரலில் பேசினார்.

சாந்தி தயாரித்திருந்த பட்டியலை கண்ணோட்டமிட்டான் குணா. சோபா செட் நாலாயிரம் வெள்ளி என்றிருந்தது முதல் பொருள்.

சராசரி சோபா செட் ஆயிரத்து ஐநூறு முதற்கொண்டு புத்தாயிரம் வரை கூட வாங்கலாம் தான். நாலாயிரம் அடிப்படையா? இன்றைய விலைவாசிக்கு தேவலையா? அப்பாவிடம் அடிப்படை - நாலாயிரம்’ என்று சொல்லியிருந்தால் சற்று அரண்டுதான் போயிருப்பார்.

அவருக்கு ஆயிரத்து ஐநூறுகூட அதிக விலைதான் - முன் அனுபவமில்லாத அதிகவிலை.

ஆனால் இன்றைய தலைமுறை விலையேற்றம் என்ற சமாச்சாரத்தில்

ஊறித்திளைத்தவர்கள். அவர்களுக்கு - பத்தாயிரம் - முடியுமென்றால், அதையும் ஒரு கை பார்ப்பார்கள்.

‘டேப் ரிக்காடர்’ அதன் நகர நவீன தொழில்நுட்ப திறன்களுடன் எண்ணூறு வெள்ளிக்கு எட்டியிருந்தது. அடிப்படையான ‘டேப் ரிக்காடர்’ இருநூறு வெள்ளிக்கு கூட கிடைக்கக்கூடியது.

எது அடிப்படைச்செலவு என்பது காலந்தோறும் மாறிக்கொண்டு - அல்ல, ஏறிக்கொண்டே போகும் போலும்.

சாந்தியோடு இதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிப்பதென்றால், ‘கஞ்சன்’ என்ற பட்டம், பிறகு மௌன யுத்தம், பிறகு ‘இவன்’ என்ன இந்த யுகத்தில் இப்படி பித்துக்குளியாய் இருக்கிறான்’ என்கிற அலட்சியப் பார்வைகளையெல்லாம் சம்பாதிக்க வேண்டி வரும்.

ஆனால் பேசாமலிருந்து விடுவது, அனாவசிய ஆடம்பரச் செலவுகளுக்கு பொறுப்பேற்றப் பதாகிவிடும் - பொருளாதார ரீதியில் மட்டுமல்லாமல்.

அடுத்த சில நாட்களாக, ஆளுங்கட்சியினருக்கும் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் வாத-பிரதி வாதங்கள் குடுபிடித்தன.

ஆளுங்கட்சியினர் தாங்கள் சொல்லும் விஷயங்கள் உச்சிவெயிலைப்போல - தகிக்கும் ஆனால் அதுதான் நிஜம் என்றனர்.

ஒரு அரசியல் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் தேசத்தின் அனைத்து மக்களின் அனைத்து விஷயங்களையும் தீர்மானிப்பதாக இருக்கும் அரசியல் நடைமுறை ஆபத்தானது - தவறுகளுக்கு வழிவிடக்கூடியது என்றனர் எதிர்க்கட்சியினர்.

நாட்டில் எல்லா துறையிலும் முன்னேற்றமும் வளப்பமும் கொழிக்கும் நிலையில், அரசாங்கத்திற்கு எதிர்க்கட்சியின் பயன் என்ன? எதிர்க்கட்சியினரின் திட்டங்கள் என்ன? என்று ஆளுங்கட்சியினர் எதிர்க்கட்சியின் இருப்பைக் கேள்விக்குள்ளாக்கினர்.

தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் குடியிருப்பு பேட்டைகள் எங்கும் குடுபிடிக்க, தேர்தல் பற்றிய செய்திகளில் பத்திரிக்கைகளில் பேட்டிகளுடன் வெளிவர, தேர்தல் பற்றிய விவாதங்கள் அலுவலக உணவு இடைவேளை நேரங்களில் உற்சாகமாக விவாதிக்கப்பட்டது.

ஆளுங்கட்சியினரை ஆதரிப்போர் பெரும்பாலும் எதிர்க்கட்சியினரின் தகுதியின்மையை கட்டிக்காட்ட, எதிர்க்கட்சியினரை ஆதரிப்போர் ஆளுங்கட்சியில் மக்களை போதுமான அளவில் கலந்து ஆலோசிக்காமல் சட்டங்கள் இயற்றுவது, கடுமையான விதிமுறைகளை அமுல்படுத்துவது, பேச்சு சுதந்திரமின்மை ஆகியவற்றை குறைகூறி மகிழ்ந்தனர்.

மொத்தத்தில், தேர்தல் பேசி, சிரிக்க, எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் குறைசொல்லி கோபம் தெரிவிக்க, ஒரு பொது வாய்ப்பாக பெரும்பாலோர்க்கு அமைந்தது.

தேர்தலுக்கு முதல் நாள்,

பேச்சு சுதந்தரம் என்பது ஆரவாரமான, அடாவடித்தனமாக பேசித் திரிவதல்ல என்றும்

அமைதியாக, தர்க்கப்பூர்வமாக விவாதித்து, குழ்நிலைகளுக்கு தக்கவாறு முடிவுகளை எடுப்பதுதான் என்று பிரதமர் இரண்டுமணி நேரம் பேசினார்.

அறுபதுகளில் உள்நாட்டில் நடந்த இனக்கலவரங்களை அவர் நினைவூட்டி பேசும்போது, அவரது முகம் சிவந்தது. அறுபதுகளுக்கு பின்னர் வந்த தலைமுறை கிட்டத்தட்ட பொறுப்பற்றவர்களாகி வருகிறார்களோ என்ற தமது அச்சத்தை வெளிப்படையாக தெரிவித்தார்.

எதிர்க்கட்சியினர் இந்த அளவிற்கு தெளிவான தர்க்கப்பூர்வமான முடிவுகள் எடுக்கக்கூடியவர்கள் அல்லவென்றும், கொள்கை-வறுமை படைத்தவர்கள் என்றும் விமர்சித்தார்.

ஆளுங்கட்சியினருக்கு எதிராகக் கிடைக்கும் ஓட்டுக்களை தமக்கு எதிரானவையாக தான் எடுத்துக்கொள்ளபோவதாய் உணர்ச்சிகரமாய் பிரதமர் பேசி முடித்தார்.

தேர்தல் நாள்.

காலையில் 'போன்' வந்தது. சாந்தியின் அப்பாவுக்கு திடீரென்று மாரடைப்பு.

விடுமுறை நாள் என்ற உற்சாகம் முற்றாய் ஒழிந்து, பதட்டத்தின் உச்சியில் குணா, சாந்தி மற்றும் குடும்பத்தார் அனைவரும் மருத்துவமனையில் வந்து சேர்ந்தனர். 'அவசர கவனிப்பு' அறையில் இரண்டு மணி நேரம் வைக்கப்பட்டிருந்த சாந்தியின் தந்தையாருக்கு உடனடியாக அறுவை சிகிச்சை செய்யவேண்டும் என்று டாக்டர் கூறிவிட்டார். சாந்தியின் அப்பாவுக்கு இரத்தக்குழாய்களில் நான்கு இடங்களில் அடைப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாக எக்ஸ்ரே படம் காட்டியது. அறுவை சிகிச்சை முடிந்த இரண்டு வாரத்தில் இன்னொரு அறுவை சிகிச்சை தேவை என மருத்துவர்கள் சொல்ல, சாந்தியின் தகப்பனாருக்கு இரண்டாவது அறுவை சிகிச்சை நடந்தது. இரண்டு மாதங்கள் மருத்துவமனையிலிருந்து சற்று மெலிவான தேகத்துடன் சாந்தியின் தந்தையார் வீடு திரும்பினார். ஒரே மகள் என்ற நிலையில், சாந்தியின் சேமிப்புகள் அனைத்தும் மருத்துவ செலவுக்கு கரைந்துபோனது. தந்தையாரின் உடல்நலம் பற்றிய பதட்டங்கள் ஓரளவு ஓய்ந்தபின், புது வீட்டிற்கான நிர்மாணிப்பு வேலைகளை தொடங்குவது பற்றி யோசிக்கும் வேளையில், குணா-சாந்தி இருவரது சேமிப்பும் முன்னர் திட்டமிட்டிருந்த செலவுகளுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே ஈடுசெய்யக்கூடியதாய் இருந்தது. வங்கிகளில் கடன் கிடைக்கும் என்றாலும், வீட்டு நிர்மாணிப்பு செலவுகளுக்காக கடனாளி ஆவதில் இருவருக்கும் தயக்கம் இருந்தது.

வேறு வழியின்றி, இருக்கும் சேமிப்போடு, குணாவின் அலுவலகத்தில் கிடைத்த ஒரு உதவி தொகையோடு, வீட்டு நிர்மாணிப்பு செலவுகளை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டார்.

தேர்தல் முடிந்து, வழக்கம்போல் ஆளுங்கட்சியினர் ஆட்சிக்கு வந்தனர். எதிர்க்கட்சியினரில் இருவர் ஆளுங்கட்சியினருக்கு எதிரான ஓட்டுக்களை சேகரித்து, வெற்றி பெற்றனர். வெற்றி பெறாத பல எதிர்க்கட்சியாளர்கள் விழுக்காட்டில்லாடி, நிறைய ஓட்டுக்கள் பெற்றிருந்தனர். ஆளுங்கட்சி வெற்றி பெற்றது எப்படி, எதிர்க்கட்சியினர் வெற்றி பெற்றது எப்படி என்ற யுகங்கள் தேசிய நாளிதழில் கட்டுரைகளாக வெளிவந்தன. சனங்கள் தேர்தல் ஆரவாரம் தணிந்து, அவரவர் இஷ்டங்களில் தங்களை மறந்திருந்தனர்.

குணா புது வீட்டில் உட்கார்ந்து தினசரி படித்துக்கொண்டிருந்தான். காலையில் பசியாறிக்கொண்டிருக்கும்போது, சாந்தி அவனிடம் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது.

“ஆளுங்கட்சி ஜெயிச்சாச்சங்க, அதுவும் நம்ம தொகுதியிலே நல்ல விழுக்காட்டிலே ஜெயிச்சிருக்காங்க. அப்ப நம்பளுக்கு எந்த தொல்லைபும் இருக்காது. குடியிருப்பு பேட்டை மறுசீரமைப்பு வேலையை நம்ம தொகுதிக்கு சீக்கிரம் ஆரம்பிச்சிடுவாங்க. கிச்சனுக்கு பின்னாடி ஒரு சின்ன பெல்கனி ஏரியாவை எல்லா வீடுகளுக்கு சேர்க்கப்போறாங்களாம்...” என்று குதூகலத்துடன் நாளிதழின் செய்திகளை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“அட்டா, நமக்கு பின்னாடி உள்ள நாலைந்து அடுக்குமாடி வீடுகளுக்கு மறுசீரமைப்பு கிடையாதாம்... ஏன்னா, அடிக்க ஆளுங்கட்சிக்கு கொடுத்த வாக்கு விழுக்காடு குறைவுதானாம்...”

“சொகுசாக வாழ விரும்புவது பெரும்பாலோரது விரும்பமாயிருக்கலாம். ஆனா, ஒரு தேர்தல்ல எதை சொல்லி ஓட்டு கேட்பது, எதற்காக ஓட்டு போடுவது என்பது பற்றியெல்லாம் நமக்கு கேள்விகள் இருக்கணும். அந்தக் கேள்விகளின் அடிப்படையில் ஒன்றை நிராகரிப்பதும் கூட ஒரு தேர்வுதான். அந்த தேர்வை விருப்பு வெறுப்பில்லாம மதிக்கணும். அதை அரசியலாக்கக்கூடாது” என்ற எண்ணம் வந்துபோனது குணாவுக்கு. சாந்தியிடம் சொல்ல நினைத்து, அவளை ஏறிட்டுப்பார்த்தான். அன்றைக்கு பத்திரிக்கையில் வெளிவந்திருந்த புதிய ‘மலிவு விற்றனை’ விளம்பரங்களில் சாந்தி மூழ்கியிருந்தான். □

இரவு

வெளவாலாக மாறி

தலைகீழாக உச்சி மரத்தில் தொங்கினேன்.

மலை குகைகள் மகிழ்வு ஸ்தலம்

இரை தேடி நெடுந் தொலைவு சிறகடிக்க

கூடை குரல் வழியமைக்க

பகற் குருடு கண் திறக்க

பழுக்கும் கனி யழைக்க

வலைகள்

விரித்து

காத்திருக்கும் மனிதன்

கழுத்தை யுறிஞ்சி கடிக்க

பற்களிடையே பரிதவித்த

உயிர்.

அதிகாலை

சூரியக் கதிர்கள் விரிய

நீலம் பூத்து நிறம் மாறி தடுமாற

ஒன்றைக் கண் காகம்

கரைந் தழைக்கும் விருந்து.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

நகரத்திலிருந்து வந்தவை

லீனா க்ரோன் (பின்லாண்ட்)

தமிழாக்கம்: ராஜநாராயணன் நாயர்

1. டோண் க்விக்கஸாட்

‘ஓ! வாழ்க்கை என்றால் அப்படித்தான்’ என்று எல்லாம் தெரிந்ததுபோல் யாராவது சொல்வதைக் கேட்டால் எனக்கு டோணை க்விக்கஸாட்டின் ஞாபகம் தான் வரும். சிவந்த விரல்களை சுருட்டி, சர்வபலத்தையும் திரட்டி, ஆஷ்ட்ரே நடனமாடும்படி மேஜையை ஒங்கி அடித்து, “இல்லை, வாழ்க்கை அப்படியில்லை. அப்படியில்லை. நீங்கள் சுயமாக அப்படி ஆக்கிவிடுகிறீர்கள்” என்பார்.

உயரமான ஒல்லியான பெண். அவள் அப்படியே வளர்ந்துகொண்டே போகிறாள் என்றுகூட சில சமயங்களில் தோன்றியதுண்டு. சாதாரணமான மனிதர்கள் வளர்வது போலல்ல. ஏதோ ஈர்ப்பு சக்தி பூமியிலிருந்து அவளை இழுத்துப் பிடுங்கிக்கொள்வதுபோல்.

அவளது கால்களையும் கைகளையும் எல்லாம் பார்த்து நான் மலைத்துப்போய் நின்றதுண்டு. இவ்வளவு தூர்பலமான பாதத்தினை ஊன்றி ஆண்டவா, எப்படி இவள் நடக்கிறாள்? எழுந்து நிற்பதே அதிசயம்.

ஒரு நாளிரவு டோனா ஜன்னலருகே நிற்பதை பின்னால் இருந்து பார்த்து அப்படியே செயலிழந்து நின்றேன். அறையில் ஒரு நீண்ட ஒல்லியான மரம். ஹேய்.

தான் ஒரு மனுஷியே அல்ல என்று டோனா க்விக்கஸாட் சொல்வதுண்டு. நான் அவளை நம்பியே தீருவேன். இருந்தாலும் வேறொரு விதமாகச் சொல்வது தான் எனக்கு விருப்பம். சாதாரண மனிதனுக்குத் தேவையான மனிதகுணத்தெவிட அதிகம் உள்ளவன் டோனா. அதனாலேயே அவள் எனக்கு ரொம்பவும் விசேஷப்பட்டவள்.

இருப்பினும் அவள் சோகநிழலின் ராஜகுமாரியல்ல. இதோ இந்த தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் எனக்கு அவள் ஒரு தீ ஜுவாலைபோல தான் தென்படுகிறாள். கையை நீட்டினால் அவளின் பிரகாசத்தில் விரலை சுட்டுக்கொள்ளலாம்.

இங்கு இதே ஆசையுடன் இருப்பது நான் மட்டுமல்ல. அனைத்து மாலைகளிலும் அவளது அறையில் ஆட்கூட்டம் இருக்கும். ஒவ்வொருத்தராக வருவார்கள். ஆனால் பரஸ்பரம் பார்ப்பதோ சந்தேகத்துடன். ஒருவன் பற்றொருவனிடமிருந்து எதையோ பறித்துச்செல்ல வந்ததுபோல்.

சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். டோனாவின் விருந்தாளிகளைப்போல இவ்வளவு திருப்தியற்ற மனிதர்களை நான் வேறெங்கும் பார்த்ததில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வருத்தம் இருப்பினும் அனைவரும் தனிமையானவர்களும் வாழ்க்கை மரத்திலிருந்து உதிர்ந்துவிட்டவர்களென சுயம் கருதுபவர்களுமாகத்தான் இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு

தடங்கல்களில் தட்டி அவர்களது சோகம் எதிரொலிக்கவும், பல்கிப்பெருகவும் செய்தது. மற்ற மனிதர்கள் தான் அந்த தடங்கல்கள்.

இவையொன்றும் பாதிக்காத ஒரே ஆள் டோனா க்விக்காட். அனைத்து தடங்கல்களையும் சோகங்களையும் தன்னுள்ளாகக் கடந்து பின்னால் ஏதோ ஓசையற்ற அமைதியான பள்ளத்தாக்கில் சென்று ஒளிந்துகொள்ள அவள் அனுமதியளிக்கிறாள். பின் அனைத்தும் மறத்துப்போய்விடும் அல்லவா?

ஆனால் டோனாவின் விருந்தாளிகள் மாறிக்கொண்டேயிருந்தனர். இந்த வருடம் பார்த்த ஒருவரை அடுத்த ஆண்டு பார்க்கமுடியாது.

இவர்கள் அனைவரும் எங்கே செல்கிறார்கள்?

சில சமயங்களில் இவர்களில் யாராவது டோனாவை ஏதோ ஒரு தெருவில் எதிர்பாராமல் சந்திப்பதுண்டு. ஆனால் அவளை அவர்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்ளமாட்டார்கள். அவள் சிலருக்கு வணக்கம் செய்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். சில சந்தர்ப்பங்களில் கோட்டின் கையைப் பிடித்துக் குலுக்கி நிறுத்தவும் செய்துவிடுவாள். ஆனால் அவர்களின் பரிச்சயமற்ற பார்வை கண்டு வெட்கப்பட்டு அவள் அவர்களை போக அனுமதித்துவிடுவாள். “ஏன் அவர்கள் உன்னை அடையாளம் காணவில்லை?” நான் ஒருமுறை சோகத்துடன் கேட்டேன்.

அவள் யோசித்தாள். சிந்தனைக்கப்பாற்பட்ட தூரங்களை நோக்கி தனது வயலட் நிற பார்வையை எறிந்தபடியே டோனா க்விக்காட்,

“என்னை அவர்கள் நினைவுபடுத்தினால் அவர்கள் அவர்களது சோகங்களையும் நினைவுபடுத்திக்கொள்வார்கள்” அவள் சொன்னாள்.

2. காலியான அறை

“ஒன்றும் உண்மையல்ல” - அறைக்குள் வந்த பையன் சொன்னான்.

பிறகு எனது மேஜைக்கு நேர் விரலை நீட்டினான். “ஏய், எனக்கு இதன்மீது வைத்து இன்னமும் நிறைய எழுதவேண்டியதுண்டு” நான் சொன்னேன். அவன் அதைக் காதில் போட்டுக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. அவன் சொன்னான், “இந்த மேஜை உண்மையல்ல”. பிறகு சுற்றில் இருந்த ஒவியத்திற்கு நேர் திரும்பினான். அது ஒரு அழகான ஒவியம். அதைப் பார்த்து பார்த்து தான் நான் வளர்ந்தேன். அப்படியே அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்பது எனக்கு ரொம்பவும் பிடித்தமான ஒரு பொழுதுபோக்கு.

“இங்கே பாரு” - நான் கேட்டேன். ஆனால் அதற்குள்ளாக அவன் படத்திற்கு நேராக அவனது விரலைக் காட்டிவிட்டான், “இந்த ஒவியம் உண்மையல்ல”.

ஏமாற்றமடைந்தேன். எனக்கு உட்காரவேண்டும். ஆனால் நான் நாய்காலியைப் பார்ப்பதற்கு முன்னாகவே அவன் தனது விரலை அதற்கு நேர் காட்டிவிட்டிருந்தான்.

அது ஒரு நல்ல நாற்காலி. வருடக்கணக்காக நான் அமர்ந்த நாற்காலி.

“என்னால் தரையில் படுக்கமுடியாது” அவனிடம் ஆசையற்று சொன்னேன். ஆனால் என்ன பலன்? ஒன்றும் உண்மையில்லாவிட்டால் பின் எதற்கு ஒரு படுக்கையை மட்டும் அவன் விட்டு வைக்கவேண்டும்?

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

அதற்குப்பிறகு அவன் எனது விளக்கிற்கு நேர் விரலைக் காட்டுவதை நான் பார்த்தேன்.

“இல்லை.....எனக்குப் பார்க்க வெளிச்சம் வேண்டும்”

ஆனால் அதற்குள்ளாக விளக்கு அணைந்துவிட்டிருந்தது.

இப்பொழுது இந்த இருட்டில் மற்றொன்றுமில்லை. நாங்கள் இருவர் மட்டுமே.

ஆனால் இருட்டிலும் ஏதோ ஒரு சின்னக்குச்சிபோல் ஒன்றை என்னால் அடையாளம் காண முடிகிறது. அவனது ஒல்லியான ரத்தமற்ற விரல்.

ஓ! எனக்குத் தெரியும். எனக்குத்தெரியும்.

அது மெல்ல என் இதயத்தை நோக்கி வரும். கேடயமாக அதைக் காக்க இந்த அறையில் ஒன்றுமில்லையே.

3. மம்மி

ரொம்பவும் பயணம் செய்த பிறகுதான் நான் இந்த நகரத்தில் வந்து சேர்ந்தேன். இதற்குமுன் நான் இங்கு வந்ததில்லை. ஒன்றுமட்டுமல்லாமல் இவர்களுடைய பாஷையிலும் ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் மட்டுமே எனக்குத் தெரியும். ட்ரெய்ன் ஸ்டேஷனில் வரும்போதே சற்று தாமதமாகிவிட்டிருந்தது. ஒரு போர்ட்டருக்காக நான் சுற்றிலும் தேடினேன். பதிலுக்கு எனக்கு முன் வந்து நின்றது ஒரு யூனிப்பார்ம் அணிந்த மனிதன். பின் தொடர விரலைக் காட்டினேன். நான் மறுத்தபொழுது ஒரு கார்டை எடுத்து நீட்டினான். போலீஸ்காரன். அல்லது போலீஸ்காரரின் அதிகாரமுள்ள ஒருவன்.

இடது பக்கமிருந்த லக்கேஜ்-ஆப்பீஸிற்கு என்னை கூட்டிச்சென்ற அவன் எனது பெட்டியைத் திறக்க கட்டளையிட்டான். அதிலுள்ள ஆடைகளையெல்லாம் இழுத்து வெளியில் போட்டுப் பார்த்தான். புத்தகங்களைப் புரட்டிப் போட்டான். சின்ன சாக்கலேட் பெட்டியைக்கூட திறந்துபார்த்தான்.

“என்ன?” அவன் பதிலெதுவும் கூறவில்லை.

பெட்டியிலிருந்த க்ளாக்கைக் கழற்றிப் பார்க்க அவன் முற்பட்டபோது தான் உறைத்தது. ‘பாம்’ இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறான். மற்றொரு ஸ்டேஷனில் ஒரு கொலை முயற்சி நடந்தது எனக்கு அப்பொழுது தான் ஞாபகம் வந்தது.

பாம் எதுவும் இல்லை என்று உறுதியான பின் பெட்டியை யூட்டி, பேச்சிற்குக்கூட ஒரு வார்த்தை சொல்லாமல், என் பக்கம் தள்ளி விட்டான். ஆனால் அவனது அநாவசியமான சந்தேகத்தினால் அடுத்த கிராமத்திற்கு செல்லவேண்டிய பஸ்ஸை நான் இழக்கநேர்ந்தது.(அங்கு எனக்குத்தெரிந்த ஒரு குடும்பம் உள்ளது)

இரவைக்கழிக்க நான் முதலில் சென்ற ஓட்டலில் அறை காலியில்லை. ஓட்டல் நகரத்தில் ஒரு பெரிய வியாபாரவிழா நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்தேன். ‘பாம்’ இல்லாத கனமான சூட்கேஸை இழுத்துக்கொண்டு தெருத்தெருவாக அலைந்தேன். ஒரு ஓட்டல் விடாமல் மூக்கை நுழைத்தேன். தெருக்களில் மனிதவெள்ளம். தெரிந்த முகம் தென்படுமா என்று ஆசைப்படக்கூட வழியில்லை. கடைசியில் ஒரு நெரிசலான இருட்டான ரிஸ்ப்ஷன் கௌண்ட்டரில் இருந்து ஒரு அறையின் சாவி எனக்குக் கிடைத்தது, கொள்ளைவிலைக்கு.

அறைக்கதவைத் திறந்த பிறகுதான் அதனுள் இன்னொரு பெண் இருப்பது புரிந்தது. மற்றொரு கட்டிலில், கவற்றோடு சேர்ந்து அவள் போர்வைக்கடியில் தூங்கிக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. இது வஞ்சனை. நான் ஒரு அறைக்குப் பணம் கொடுத்திருந்தேன். ஏமாற்றப்பட்டது போல் இருந்தது. ஆனால் நான் களைத்துப்போயிருந்தேன். படியிறங்கிச்சென்று அந்நிய மொழியில் வாதம் செய்யவும் நான் தயாராக இல்லை.

கவற்றோடு பெரிய கண்ணாடி பொருத்திய பீரோ. தெருவில் நடந்து சென்ற எந்த ஒரு மனிதனையும் போலவே உணர்ச்சியற்று நின்ற என்னை நான் கண்ணாடியில் பார்த்தேன்.

ரூம்மேட் விழித்துக்கொள்ளாமலிருக்க கவனமாக நான் எனது உடையை மாற்றிக்கொண்டேன்.

எதுவும் யாருக்கும் சொந்தமில்லாத இந்த அறையில் நிறைய நேரம் நான் விழித்துக்கிடந்தேன். சுற்றித்திரிந்த தெருக்களை நினைத்துப்பார்த்துக்கொண்டே.

அடுத்த கட்டிலில் உள்ள பெண் அசையாமல் மெல்லியதாக கவாசித்தவாறே படுத்துக்கிடந்தாள். என்னால் தூங்க முடியவில்லை. எனது மூச்சின் இடைவேளைகளில் கூட அவளது பெருமூச்சுக்களை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அவள் தூங்குகிறாள் என்று நம்பவும் முடியவில்லை.

திடீரென்று விழித்தபோது நிறைய நேரம் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் தாழ்ந்துவிட்டதை உணர்ந்தேன். யாரோ அழுகிறார்கள். மணிக்கணக்காக அவள் அழுதுகொண்டிருந்தது போலிருந்தது.

மூச்சுக்காற்றை சீரற்று விழுங்கிக்கொண்டே அவள் தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். துக்கத்தின் கடும்குலுங்கலில் அவளது கட்டில் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது.

அவளது போர்வையை அசுற்றி, "என்ன, என்னாச்சு?" என்று கேட்டுவிடலாமா என்று நான் யோசித்தேன். கட்டிலில் ஒரு பக்கமாக சரிந்து எனது போர்வையை அசுற்ற ஆரம்பித்தபோது, எனது எண்ணத்தை யுகித்துக்கொண்டதுபோல், அழுகையை சட்டென கட்டுப்படுத்திக்கொண்டாள். விஷயம் என்ன என்பதை என்னால் கிரகிக்க முடியவில்லை. நிறைய நேரம் போர்வையில்லாமல் படுத்திருந்ததால் நான் குளிரில் உறைந்துவிட்டிருந்தேன். அழுகை வெள்ளம் மீண்டும் அணையைக் கடக்க ஆரம்பித்தது. அறையின் நெரிசலான இடத்தையும் சூழலையும் அவளது அழுகையின் தேம்பல் விழுங்கிக்கொண்டிருந்தது. சோகத்தின் மழையில் எனது மனமும் நனைய ஆரம்பித்தது.

தீர்வில்லாத தேம்பல். முடிவற்ற சோகம். பரிச்சயமற்ற அந்த வாழ்க்கையின் பிளவிலிருந்து தகிக்கின்ற ஊற்றுபோல் அது பாய்ந்தொழுகியது. இந்த கடல் எங்கு போய்ச்சேரும்? இந்த வெள்ளத்தை யார் வரவேற்பார்கள்? தீவிரமான சோகத்தின் அலைகள் எனது கட்டிலையும் ஆட்டத்துவங்கிவிட்டிருந்தன.

அவளது கண்ணீர் என் சிந்தனையின் சோகத்துடன் சேர்ந்து ஒழுக ஆரம்பித்தது. ஞாபகத்தின் சில துண்டங்கள் அந்த வெள்ளத்திலிருந்து பொங்கிவருவதை நான் உணர்ந்தேன்.

வேண்டாம், எனக்கு எதன் ஞாபகமும் வேண்டாம். நான் எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன். ஆனால் என்ன பயன்? எனது நினைவு மண்டலத்திற்குள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

ஐன்னலருகே போர்த்தியவாரே தூங்கும் மம்மியின் உருவம்.

பிறகு காரிருளில் ஏமாற்றத்தின், அவமானத்தின், அவநம்பிக்கையின், பகையின், நஷ்டங்களின் ஊர்வலத்திற்கெதிராக எனது கதவுகளை இழுத்துமுட நான் கடினமாக பிரயத்தித்துக்கொண்டிருக்க, முகமில்லாத சகபிரயாணியின் சோகம் புயல் அலைகளைவிட உயரத்தில் அலறி உயர ஆரம்பித்தது. இருள்மூடி வறண்ட எனது சிறிய வாழ்க்கையைச் சுற்றி ஓயாமல் அலறிக்கொண்டிருக்கும் அந்த இரைச்சல் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் இப்படி தூங்கமுடியாமல்....

சிறுவர் இலக்கியத்தில் தான் லீனா க்ரோன் (பிறப்பு 1947) தனது கலைவாழ்க்கையைத் துவங்கினார். பெரியவர்களுக்கான அவரது எழுத்துக்களில் உணர்வு மற்றும் யதார்த்தத்தின் விளிம்புகளை ஆராய்கிறார். 'டைனரான்' என்ற நாவலிற்காக 1993-கிற்கான பின்லாண்டியா விருதைப் பெற்றவர்.

ஒரு பயணம்

கூட்டத்தில் ஓர் இடம்பிடிப்பதற்காகக் காலங்கள் எவ்வளவை வீணாக்கினாய்
எஞ்சிய பொழுதுகள் எரிந்துநின்ற வெளியில்
என்ன நடந்துவிடுமென்று அஞ்சினாய்

பெற்றோர் உடன்பிறந்தோர் தவிர்த்த
உற்றார் உறவினர்களை
உறவு சொல்லி விளிக்க
உன் நாகாட்டும் தயக்கத்தில்
என்ன எச்சரிக்கையைச் சுந்துவந்தாய்
உன் அறியாப் பருவத்திலிருந்தே

எப்போதும் உன் முகத்தில்
வெகு நீண்ட பயணத்தின் களைப்பு
இன்னும் வரவில்லையோ
நாம் வந்தடைய வேண்டிய இடம்?
இன்னும் காணவில்லையோ
நாம் கண்ணுற வேண்டிய முகங்கள்?

தடை செய்கிறோம்

கவிதைகள் தடைசெய்யப்படுகின்றன.

கட்டியக்காரனின்
தண்டோரா முழங்கியது
இதனால் எல்லாருக்கும்
தெரிவிக்கப்படுவது என்னவென்றால்
அரசின் ஆணைப்படி
இனி
சிந்தனைகள்.....படுகின்றன.

புதிய சிந்தனைகளில்
நமது பழம்பெருமைகளும்
பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளும்
சிதைந்து சிதிலமாகிப் போகின்றன.
பெண்கள் மறைத்த துணிகளை
தூக்கி எறிந்துவிட்டு
அப்பாவி ஆண்களை
சஞ்சலப்படுத்துகிறார்கள்.

யாவுத்தர்கள் தூக்கியெறியப்பட்டு
அங்குசங்கள் கைமாறிப்போகின்றன.
பல்லக்கின் திரைவிலக்கும்
கருப்புக் கரங்கள்.

நமது அங்கீகரிக்கப்பட்ட பண்பாடுகளைச்
சொல்லும் மொழிக்கே
இனி உரிமம் தரப்படும்.
பாதையை விட்டு விலகிஓடும்
சக்கரங்கள் துண்டாக்கப்படும்.
மாடுகள் அந்தப்புரத்துக்
கசாப்புக்கடைக்கு.....
வண்டி ஓட்டிகளின் தோலில்
மிதியடிகள் செய்யப்படும்.

-இப்படிக்கு மக்களாட்சி.

சிறுகதை

உறுப்பு

பா.சத்தியமோகன்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, இந்தத் தெருவில் நடமாடும்போதெல்லாம் அந்த பொலிகாணையின் மனோபாவத்தை உன்னிக்கும் பழக்கம் உண்டானது, அல்லது அந்தக்காளை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டது. எந்தப் புவ்வெளியும் காட்டப்படாத அதன் பிறப்புறுப்பின் நீட்சியை மட்டுமே நம்பியிருக்கிறவர்கள் கட்டிய தெருவின் டெலிபோன் கம்பத்தில் நிற்கிறது அது. கட்டப்பட்ட கயிறை தனது தடித்த நாவால் தரக் தரக் என வெருட்டும்படி சத்தமெழும்பும் இரவு 11 மணிக்கும் அதைக் காணுவதுண்டு. நான் நடந்துபோகும் பாதசாரி. ஏதோ என்னிடம் சில குறிப்புகளைப் புகார் கூறுவதுபோல அது நிமிர்வதும், நான் அதைக் கடப்பதும் நிகழும். தனது சாணத்திலும் நீரிலும் அது வறண்டு நிற்கும்.

உண்மையில் அந்தப் பொலிகாணையின் வஜ்ஜிர உடம்பை பகலில் காணும்போது, பெரிய வாதாமர இலைகளை அடர் பழுப்பிலுண்டான நிறத்துடன் பதித்த பொலிவு தெரிவதற்குக் காரணம், பிற இடங்களில் அம்மாட்டைச் சூழ்ந்த வெண்மையேயாகும். அதன் கண்களிருக்கும் காதுக்கு கீழ்ப்பட்ட பகுதியில் கூட அப்படி ஒரு பழுப்பு பதிந்த பகுதியில்தான் உள்ளது.

வற்றலுக்கும், கொஞ்சம் இடைப்பட்ட பக அல்லது எருமை மாட்டுடன் காலை ஏழுக்கு கடந்துபோகும் ஒரு காட்சி, அந்த பொலிகாணையின் திசைக்குத்தான். பள்ளி நாட்களில் நண்பனிடம் எதுக்குடா அந்த மாட்டைப் பக்கத்துல நிக்க வச்சு, விசிலடிக்கிறாங்க? என்றதும் முணுக்கென சிரிப்பான் அவன் மாட்டுக்கு 'மூடு' ஏற்படுத்தும் விஷயமாம் அது. பிற்பாடு தெரிந்துகொள்ளும்போது வயது தாண்டிவிட்டது.

ஆனால் இன்றுவரைக்கும் 'விசிலடித்தும்' ஏறாத காளைகளை அவகாசமே கொடுக்காமல் மறுபடி மறுபடி உட்படுத்தும்போது அதன் கண்களை; - துக்கம் வழிய 'தேமே' என்று நிற்பதைக் குறித்தும் சிந்திக்காத அந்த ஆள் - அதன் சாணமிடும் பின்பகுதியை சப்பப்பென்று தட்டுவதைத்தான் சகிக்க முடியாதிருக்கிறது. எவ்வளவு பணம் கிடைக்கிறதோ தெரியவில்லை. நீட்சி அடைந்தால் நல்ல காளை, இல்லாவிட்டால், லாரியில் கணக்கில் ஏறிவிடும். நீட்டு அல்லது சாவு ஜீவ கருணைக்கு அவ்வளவுதான் உப்பு.

இரவு 10.50 அதே தெரு, கதவு தாழ்கள் இறுகிக்கொண்ட நேரம். நிலவு சாகத்தொடங்கும் வெளிச்சமுடன் ஒரு பொழுது. கோணல் முகமாகிவிடும் தெரு, டெலிபோன் கம்பத்தில் கட்டப்பட்ட தன் கயிற்றை நாக்கு தடிப்பால் அறுத்துக்கொள்வதுபோல் செய்கிறது. புஸ்புஸ்ஸென்று மூச்சொலி தலையை பூமி நோக்கித் தாழ்த்தி மண்ணை உதித்தள்ளுகிறது. கொஞ்ச நேரத்தில் அங்கிருந்த தரையே மணலற்றுவிடுமளவு மூச்சொலி. ஏதோ நோவு, அதன் இரவில், அதைக் குறுக்கிட்டு யாரும் மருந்திடப்போவதில்லை. பிழைப்பு நடக்கும் மாட்டின் உறுப்பு சட்டென தன்னிச்சையிழந்து ஸ்பிரிங்போல ஒரு முழ நீட்சியுடன் இருட்டில் வெளிப்பட நிழலாகிறது. தூக்கிவாரிப்போடுகிறது. ஒன்று புரிகிறது:

“என்னை விரட்டிவிடாதீர்கள். நான் ஆண்மையுள்ளவன்” என்பதற்கில்லை இது. ஒருவேளை அது தன் இயல்பான ‘விசிலடிக்காமல்’ பெறப்பட்ட காமத்திற்கு துணையிலாமல் தவிப்பதாலும் இருக்கும் அக்கண்ணின் சொல் இருளில்.

மறுநாள். அதற்கடுத்த மறுநாள், அதே தெருவில் பார்க்கிறேன், அந்த பொலிகாளை இல்லை! அது கட்டி இழுத்த டெலிபோன் கம்பமும், சுத்தமான தரையும் கிடக்கிறது, ரணமாய். கொஞ்சம் தள்ளி அதன் கயிறு ‘எஸ்’ போல இருந்தது, சுருண்டு. மாடு எழுப்பிய ஒலி அந்தக் கயிறுக்குத் தெரியும், யார் கேட்பார்கள்?

நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நமக்கும் நம் சார்ந்த சக உயிர்களுக்கும் அனுபவமாகும் மிகையான உஷணங்கள், கடுங்குளிர்கள் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகளில் சில கவிதையாகவும் வெளிப்படுகின்றன. சம சீதோஷணத்துடன் கூடிய இதமான வாழ்க்கை எவ்வுயிர்க்கும் கிட்டுவதில்லையோ என எண்ணும் அளவிற்கு வாழ்க்கை கொடுமானதாகி அவ்வப்போது முகத்திலடிக்கிறது. எல்லாவகையான உஷணத்தையோ அல்லது கடுங்குளிரையோ கூடப் பதிவு செய்ய முடியாத இயலாமையுடன்தான் எழுத்தைத் தொடரவேண்டியதிருக்கிறது.

நம் எண்ணத்தில் எழுந்த நிலையில் இருக்கும் படைப்பு நம் கைவசம் சாத்தியமாகும் வரை போராடவேண்டி உள்ளது. மனதினுள் ஏற்படுத்திய ஓவியத்தை கான்வாசில் கொண்டர்ந்து ஜெயிக்கும் முயற்சியாகத்தான் ஒவ்வொரு கவிதையும் வெளியாகிறது வண்ணங்களும் வார்த்தைகளுமாக.

வாழ்க்கையின் நகல் கலையிலும், கலையின் நகல் வாழ்க்கையிலுமாக, நிம்மதியும் அன்பும் பரிமாறிக்கொள்ள களம் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து அதை அமைக்கும் முயற்சியாகத் தொடரும் வார்த்தைகள், எல்லாவற்றையும் கவிழ்த்தாகிவிட்டது என்று எண்ணும்போது திரும்பவும் ஊறி நிறைந்துவிடுவதும் கவிழ்த்துக் கொட்டுவதுமான தொடர் நிகழ்ச்சியின் முதல் தொகுப்பு இது.

‘க்ருஷாங்கினி’

கானல் சதுரம்

- * க்ருஷாங்கினி கவிதைகள்
- * ரூ 20/-.
- * இது ஒரு கனவு வெளியீடு.

ஒரு திரைப்படம், ஒரு புத்தகம்

யமுனா ராஜேந்திரன்

அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான ஆப்பிரிக்க மக்களின் கலகம் பற்றிய படம் அமிஸ்தாத் (Amistad) இயக்குநர்: ஸ்டீவன் ஸ்பீல்பேர்க், 'ஜிராஸிக் பார்க்' படத்தையும் 'ஷிண்ட்லர்ஸ் லிஸ்ட்' படத்தையும் தந்தவர் ஸ்டீவன் ஸ்பீல்பேர்க். ஸ்பீல்பேர்க்குக்கு இரண்டு முகங்கள் உண்டு. ஒன்று பொழுதுபோக்கு/பிரம்மாண்ட சினிமா முகம். மற்றையது அரசியல் மற்றும் வரலாற்று ரீதியான சினிமா முகம்.

முன்னைய சினிமா வகைக்கு ஜிராஸிக் பார்க், தி லோட் லோர்ல்ட், ரெய்டர்ஸ் ஆப் தி லாஸ்ட் ஆர்க், தி எக்ஸ்ட்ரா டெரஸ்ட்ரியல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். விஞ்ஞானம் பிரமாண்ட காட்சிகள், உணர்ச்சிமயமான இசை போன்றன இப்படங்களில் இவரது முத்திரையாக இருக்கும்.

வரலாற்று/அரசியல் ரீதியான படங்கள் என 'தி கலர் பர்பிள்' (அலிஸ் வாக்கரின் ஆப்பிரிக்கப்பெண் பற்றிய புத்தகம்), தி ஷிண்ட்லர்ஸ் லிஸ்ட் (நாசி ஜெர்மனியில் யூத மக்களின் இனக்கொலை பற்றிய வரலாறு), எம்பயர் ஆப் த ஸன் (ஜப்பானிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஷாங்காய் நகரம்) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இப்படங்களிலும் பிரமாண்டமும் உணர்ச்சிகரமான இசையும் மிகை நாடகப் பாங்கிலான காட்சியமைப்புகளும் நடிப்பும் இருக்கும்.

இரண்டாம் வகையிலான படம்தான் அமிஸ்தாத். ஸ்பீல்பேர்க்கினுடையதும் பின் கினிண்டனுடையதுமான உலகக் கண்ணோட்டம் பெரிய வித்தியாசத்திற்குரியதல்ல. அமெரிக்க தாராளவாத அரசியல் கண்ணோட்டம்தான் இவருடைய கண்ணோட்டமும் இனங்களுக்கும் நிறங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை, இணக்கம் என்பது குறித்து பில் கினிண்டன் மிகுந்த அக்கறைப்படுவார். மிகச் சமீபத்திய அமெரிக்கப்படமான Deep Impact படத்தில் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக ஒரு கறுப்பர் தோன்றுகிறார். வரலாற்று ரீதியில் இது எத்தனை கனவு மயமானது என்பதை அமெரிக்காவில் வாழும் கறுப்பு மக்கள் அறிவர். இதுதான் ஹாலிவுட் படைக்கும் கனவுலகம்.

அமிஸ்தாத் என்பது ஆப்பிரிக்க அடிமைகளை ஏற்றிச்சென்றுகொண்டிருக்கும் ஒரு ஸ்பானிஷ் கப்பலின் பெயர். ஐந்து வேறு வேறு மேற்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த 53 ஆப்பிரிக்க அடிமைகளை ஏற்றிக்கொண்டு ஸியாரா லியானிலிருந்து (Sierra Leone) கியூபா நோக்கிச்சென்று கொண்டிருக்கிறது கப்பல். 1839ம் ஆண்டின் ஒரு நாள். கப்பலில் இருக்கும் கறுப்பு அடிமைகள், கலகம் செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். கப்பலிலிருந்து அனைத்து ஸ்பானிஷ் அடிமை வியாபாரிகளையும் நீண்ட வாள்களால் வெட்டி வீழ்த்துகிறார்கள்.

மிஞ்சியிருப்பது இரண்டு ஸ்பானியர்களும் ஆப்பிரிக்க அடிமைகளும்தான். மறுபடியும் தங்களை மீண்டும் ஆப்பிரிக்காவுக்குக்கொண்டு செல்லும்படி கோருகிறார்கள் அடிமைகள். ஸ்பானிஷ்காரர்கள் அவர்களை ஏமாற்றி கப்பலை அமெரிக்கா நோக்கி ஒட்டுகிறார்கள்.

இடையில் அமெரிக்க கடற்படைக் கப்பல் ஒன்று அவர்களை எதிர்கொள்கிறது.

அடிமைகள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். ஸ்பானியர்களை கொலை செய்தமைக்கான குற்றத்தை சுமத்துகிறார்கள், வெள்ளை அதிகாரிகள், வழக்கு நீதிமன்றம் போகிறது. அடிமைகள் தனது சொத்தென்றும், அவர்களை திருப்பி அனுப்பும்படியும் கோருகிறார் 11 வயது ஸ்பானிஷ் இளவரசி. அடிமைகளை தம்மிடம் தருமாறு கோருகிறார்கள் அடிமைவியாபாரிகள்.

அடிமைகளுக்கு ஆங்கில மொழி தெரியாது. அமெரிக்கர்களுக்கு ஆப்பிரிக்கமொழிகள் தெரியாது. முன்பொருநாள் அமெரிக்காவுக்கு அடிமையாக வந்த ஒருவர் மொழிபெயர்ப்பாளராகிறார். அடிமை வியாபாரத்தை ஒழிக்கும் நோக்கு கொண்டு செயல்படும் கறுப்பர், வெள்ளை வழக்குரைஞரை ஏற்பாடு செய்கிறார்.

அடிமை வியாபாரத்தை ஆதரிப்போருக்கும் எதிர்ப்போருக்கும் அரசியல் சர்ச்சை நடக்கிறது. வழக்கும் சம காலத்தில் நடக்கிறது. இறுதியில், 'ஆப்பிரிக்க அடிமைகளை தமது நாட்டுக்கும் திரும்பலாம்' என்று தீர்ப்பாகிறது. அமெரிக்க சிவில் உரிமை இயக்கத்துக்கான அடிப்படைகள் இவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இந்தக் கதையைத்தான் ஸ்பீல்பேர்க் அமிஸ்தாத் படமாக ஆக்கியிருக்கிறார்.

இங்கு அமெரிக்க வரலாற்றுண்மைகள் சில சொல்லப்படவேண்டும்.

அமெரிக்காவில் 1808 ஆம் ஆண்டு அடிமை வியாபாரம் (Slave Trade) தடைசெய்யப்பட்டது. ஆனால் 1860 ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டு யுத்தம் வரையிலும் அடிமைகளை வைத்து உழைப்பை வாங்குவது (Slavery) சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தப்படம் அடிமை வியாபாரம் எனும் வணிகப் பிரச்சினையும், அடிமைத்தனம் எனும் வாழ்க்கைமுறையும் நிலவிய ஒரு காலத்தில் நிகழ்கிறது. அமிஸ்தாத் அடிமைகளின் பிரச்சினை, 1808க்கும் 1860க்கும் இடையில், 1839 ஆம் ஆண்டு நிகழ்கிறது. ஒருவகையில் இப்படம் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரானது என்பதை விடவும், அடிமை வியாபாரத்திற்கு எதிரானது என்பதுவே பொருத்தமாக இருக்கும். வழக்கு மன்ற விவாதத்தில் கூட அடிமை வியாபாரம் சம்பந்தமான சட்டபூர்வமான பிரச்சினைகளே அலசப்படுகிறது.

இந்த சட்டபூர்வ உரிமைப்பிரச்சினை கூட வழக்கமான அமெரிக்க பாணி உரிமையாகவே விளக்கப்படுகிறது. ஜோர்ஜ் வாசிங்டன், ஆப்ரகாம் லிங்கன் என சிலைகளைக் காட்டிப் பேசும் வழக்குரைஞர், அமெரிக்க உரிமைச் சித்தாந்தத்தின் நீட்சியாகத்தான் இந்த பிரச்சினையை அணுகுகிறார்.

இந்த அணுகுமுறைதான் இப்படத்தை நிகழ்காலத்தன்மை கொண்டதாக ஆக்குகிறது. ரொட்னி கிங் பிரச்சினை, அமெரிக்க நகரங்கள் நிறுவெறியால் எரிந்தது. மால்கம் எக்ஸ், மார்ட்டின் லூதர் கிங் போன்றவர்களால் மட்டுமல்ல, ஈராக் யுத்தத்தில் மக்களைக் கொன்று குவித்த ஆப்பிரிக்க வழித்தோன்றல் அமெரிக்கர், கோலின் பவல், Deep Impact நாயகன் கறுப்பு அமெரிக்க ஜனாதிபதி கனவு போன்றவற்றின் பின்னணியிலும் தான் நாம் இப்படத்தைப் பார்க்கவேண்டும்.

இப்படியான சம கால வரலாற்றுப் பார்வைகளோடு நாம் பார்க்கவேண்டி இருந்தாலும், அன்றைய காலத்தில் 1800களில் அமிஸ்தாத் கலகமும் அதனைத் தொடர்ந்து நடந்த வழக்கு

மன்ற விவாதங்களும் தீர்ப்பும் தான் அடிமை வியாபார எதிர்ப்பு, அடிமை எதிர்ப்பு (Anti-Slavery) இயக்கத்துக்கான அடிப்படையாகவும், முன்னுதாரணமாகவும் இருந்தது என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது.

அவ்வகையில் வரலாற்றை விமர்சனபூர்வமாகப் பயில நினைப்பவர்களுக்கு அமிஸ்தாத் படம் ஒரு முக்கியமான திரைப்படமாகிறது. வரலாற்றுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் படைப்பில் பேசுவது என்பது எப்போதுமே நிகழ்காலத்துக்கும் இறந்த காலத்துக்குமான ஒரு இடையறாத உரையாடலைச் சாத்தியமாக்குகிறது. அவ்வகையில் அமிஸ்தாத் பிரச்சினை பற்றி தற்போது அமெரிக்க/பிரிட்டிஷ் தொலைக்காட்சிகளில் விவரணப்படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன. ஆப்பிரிக்க அடிமை மக்களின் நீண்ட போராட்டம் பற்றி நூல்கள் வெளியாகியுள்ளது. பள்ளிக்குழந்தைகளுக்கு மறுபடி அமிஸ்தாத் வரலாறு போதிக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்படம் பற்றிய இரண்டு விமர்சனங்களை நான் முக்கியமாக குறிப்பிடவேண்டும்.

1. மார்க்சியச் சார்புள்ள விமர்சகர் மார்க்பிரவுன் மேற்கொள்ளும் விமர்சனம்: ஸ்பீல் பேர்க்கின் வழக்கமான கதை சொல்லும் முறையும், பகட்டான வெளிச்சமும், இட்டுக்கட்டிய சோக இசையும் (E.T மற்றும் Gremlins) படங்களில் வரும் மாதிரியான இசையும், படம் பற்றிய பார்வையாளரின் சிந்தனைத்திறனை திசைதிருப்பிச் சென்றுவிடச் செய்கிறது.

சரியான சித்தாந்தப் பார்வையின்மையும், சென்று தேய்ந்த பார்வையிலேயே செல்லும் கெட்டி தட்டிய கதை சொல்லும் முறையே இதற்கான காரணம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

I. படத்தொடக்கத்தில் அடிமைகளின் கலகம், சோகமான இசை,

II. கோர்ட் ரும் காட்சிகளின் வெளிச்சம், எக்காள இசை.

III. சிறைக் காட்சிகள், மாந்திரீகம் ஒத்த காட்சி வெளிச்சம் போன்றவற்றை உதாரணமாகக் காட்டுகிறார் மார்க்பிரவுன்.

இயக்குநர் எப்போதும் தானே, ஏகபோகமாக இட்டுச்செல்லாமல் (Patronise) பார்வையாளனுக்கு சிந்திக்க இடம் வைக்கவேண்டுமெனக் குறிப்பிடுகிறார், பிரவுன்.

நான் படம் பார்க்கும் வேளையில் அவதானித்து இரசித்த மிக முக்கியமான காட்சி.

அடிமைகள் அமர்ந்திருக்க வழக்கு மன்றத்தில் இருதரப்பு விவாதம் நடக்கிறது. நடப்பது பற்றி அடிமைகளுக்கு ஏதும் புரியவில்லை ஏனெனில் மொழி புரியாது.

அப்போது தமக்குத் தாமே தமக்குள் தமது ஆப்பிரிக்க மொழியில் பேசிக்கொள்கிறார்கள் அடிமைகள். "ஸ்ப் டைட்டில்" போடப்படுகிறது. என்ன பேசிக்கொள்கிறார்கள்?

தாம் புரிந்துகொண்டபடி நீதிபதியையும், வழக்குரைஞர்களையும், வெள்ளையர்களையும் அவர்களது மொழி, சைகை நடவடிக்கை போன்றவைகளை நையாண்டி செய்து சிரிக்கிறார்கள் அடிமைகள். அர்த்தமுள்ள சிரிப்பு, பெருமிதமுள்ள சிரிப்பு, பொருள் பொதித்த தம்மை உணர்ந்த சிரிப்பு அது.

ஏஜமானர்கள் எனத் தம்மை நினைக்கும் வெள்ளை இனத்தைப் பார்த்து, அவர்களை அந்நியர்களாக்கி, எதிரிகளாக்கி, இன்மைகளாக்கிச் சிரிக்கும் அடையாளம்

கொண்டோரின் சிரிப்பு அது. மிக மிகப் பிரக்ஞையூர்வமான இக்காட்சிக்காக மட்டும் ஸ்பீல்பேர்க் மிகுந்த பாராட்டுக்குரியவராகிறார்.

படத்தில் மிக அற்புதமாக நடத்த இருவரில் ஒருவர் அந்தனி ஹாப்கின்ஸன். மற்றவர் அடிமைத்தலைவர் சின்காய் ஆக நடத்த 'ஜாமன் ஹான்ஸ்' எனும் பிரெஞ்சு நாட்டைச் சேர்ந்த ஆப்பரிக்கர். இவர்களது முக அசைவுகளும் உணர்வுச் சித்தரிப்பும் மறக்க முடியாதவை.

கிரிபித்தின் The Birth of a Nation திரைப்படம் அதனது தொழில்நுட்ப நேர்த்திக்காக போற்றப்படுவது போலவே, அதனது வெள்ளை நிறவெறி ஆதரவுக்காகத் தூற்றப்படுகிறது. ஆப்பரிக்க மக்களை மிருகங்களாகவும் கொலைகாரர்க் கு கிளக்ஸ் கிளான் (Ku Klux Klan) இயக்கத்தை வெள்ளை வீரர்களாகவும் சித்தரித்த நிறவெறிப்படம் அது. அதைப்பார்த்துவிட்டு அமெரிக்க ஜனாதிபதி வுட்ரோவ் வில்ஸன், 'இடிமுழக்க ஒளியுடன் படைக்கப்பட்ட வரலாறு' எனப் புகழ்ந்தார். இது அமெரிக்க வரலாறு.

அதே அமெரிக்காவிலிருந்து தான் இப்போது அமிஸ்தாத் வந்திருக்கிறது.

ஆனால் அமிஸ்தாத் கதையின் நிஜநாயகனான சிங் காயின் ஆப்பரிக்காவுக்கு விடுதலை செய்யப்பட்டவனாகத் திரும்பியபின் என்னவானான்?

அதுதான் வரலாற்றின் சோகம். என்றென்றும் மூன்றாம் உலகின் சாபமும் அதுதான், பாடமும் அதுதான்.

நாடு திரும்பிய சின்காய் நன்றாகப் பணம் சம்பாதித்துப் போகமாக வாழ்ந்தான். அவன் அடிமைகளை ஏற்றுமதி செய்யும் வியாபாரியாக ஆனான். இதுதான் அமிஸ்தாத்தில் சொல்லப்படாத மீதிக்கதையின் ஆரம்பம்.

II

ஐக்கிய ராஜ்யத்தில் ஒரு புத்தகம் மிகப்பெரிய பிரச்சினைக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது.

புத்தகத்தின் பெயர் : கேட்கப்படாத அழகுரல்கள் (Cries Unheard)

புத்தகத்தின் ஆசிரியர் : கித்தா ஸெரனி (Gitta Sereny)

புத்தகத்தின் ஆசிரியரான ஸெரனி மனிதமனத்தின் இருண்ட பக்கங்களை ஆய்வு செய்யும் எழுத்தாளர் (Darker Side of the humanity) எனப் பெயர் பெற்றவர். மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் எழுதும் சீரிய எழுத்தாளர். தீவிரமான ஆய்வும் தேடலும் மேற்கொள்பவர் எனப் புகழப்படுபவர். இங்கிலாந்தின் மதிப்பு மிக்க இலக்கிய சஞ்சிகையான கிரண்டா (Granta) இதழிலும் எழுதி வருபவர்.

ஹிட்லரின் அமைச்சரும் கட்டடக்கலை நிபுணருமான ஆல்பர்ட் ஸ்டீரின் வரலாற்றை எழுதியவர். ஆல்பர்ட் ஸ்டீர் உண்மையுடன் போராட்டம் எனும் அப்புத்தகம் மிகுந்த சரித்திரமூக்கியத்துவம் வாழ்ந்ததென அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நூல்.

74 வயதாகும் ஸெரனி ஹங்கேரியைச் சேர்ந்தவர். பாசிசத்தின் கொடுங்கரங்களிலிருந்து தப்பி பிரிட்டனில் வாழ்ந்து வருகிறவர். வலதுசாரி வரலாற்றாசிரியரான டேவிட் இர்விங்கின்

கடுமையான விமர்சகர் இவர். தீவிரமான நாசி எதிர்ப்பு (Anti-nazi) நடவடிக்கையாளர்.

இவர் தற்போது எழுதியிருக்கும் புத்தகமான 'கேட்கப்படாத அழகுரல்கள்', அரசியல் வட்டாரம், அரசாங்க வட்டாரம், இலக்கிய வட்டாரம் என அனைத்து மட்டங்களிலும் கடுமையான அறவியல் (Ethical) பிரச்சினைகளை எழுப்பியிருக்கிறது.

98 மே முதல் வாரத்தில் மெக்மில்லன் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் அப்புத்தகம் மேரி பெல் (Mary bell) எனும் 41 வயதுப் பெண்ணைப் பற்றியது. தனது 11-வது வயதில் இரண்டு சிறுவர்களைக் கொலை செய்த பெண் பற்றியது அப்புத்தகம். சிறுவர்களின் வயது முறையே 6-ம் 4-ம் ஆகும்.

12 வருட சிறைவாசத்தின் பின் தனது 23-வது வயதில் விடுதலை செய்யப்பட்டார் மேரி. கடந்த 18 ஆண்டுகளாக சமூகத்துக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் தராமல் வாழ்ந்து வருகிற மேரி தற்போது 14 வயது பெண் குழந்தை ஒருவரின் தாயாகவும் உள்ளார்.

மேரி விடுதலை செய்யப்பட்டபோது வழக்கு மன்றத்தில் இரண்டு நிபந்தனைகளைக் கோரிப் பெற்றார். தனது பெயர் மாற்றப்பட்டு வாழ்ந்து வரும் தன்னை வெறும் அடையாளம் கோரி வேட்டையாடக்கூடாது தனது குழந்தையின் அடையாளம் தனது அடையாளம் பற்றிய உண்மைகள் வெளி உலகுக்கு அறிவிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் அந்த நிபந்தனைகள்.

ஸெரனி, இந்த மேரி பெல் எனும் 11 வயது பெண் குழந்தை கொலை செய்ததற்காக காரணங்களை இருவித நோக்கங்களுக்காக சமூகத்தின் முன்வைக்க விரும்புகிறார்.

I. அந்தக் குழந்தை வாழ நேர்ந்த அன்றைய சமூகத்தின் சூழல், அந்தக் குழந்தையைச் சுற்றி நிலவிய மனிதர்களின் நடவடிக்கைகள், அந்தக் குழந்தையின் மனோவளர்ச்சியில் வகித்த பாத்திரம் போன்றவற்றின் பின்னணியில் இப்பிரச்சினையை ஆய்வுசெய்ய விரும்புகிறார்.

II. குழந்தைகளின் குற்றச் செயல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை வளர்ச்சியுற்ற பெரியவர்களின் பிரச்சினைகளை கையாளும் முறைகளில் கையாளக்கூடாது எனும் அவர், சிறைத்தண்டனை போன்றவற்றையும் மீள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்கிறார்.

இந்தப் புத்தகம் ஒரு பெண் குழந்தை எனும் மேரியைப் பாதிக்க சமூக தனிநபர் காரணங்களை விளக்கிச் சொல்கிறது. மேரியின் தாய் ஒரு விபச்சாரியாக, குடிகாரப்பெண்ணாக வாழ்ந்தவர். குழந்தையை சதா அடித்துத் துன்புறுத்தியவர். வந்த ஆண்டுகளால் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு குழந்தையான மேரியை ஆட்படுத்தியவர். மேரியின் மனோவியல் வளர்ச்சியில் அவளைச் சுற்றியிருந்த சமூகமும் தனிமனிதர்களும் வகித்த வன்முறையிலான பாத்திரத்தை புத்தகம் ஆய்வு செய்கிறது. வழக்கம்போலவே 'சாத்தான்' கருத்தியலில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களும், தனிமனித உளவியல் உருவாக்கத்தில் சமூகக் காரணிகளைக் காண்கிற படிப்பாளிகளும் இப்புத்தகத்தை வரவேற்கவே செய்கிறார்கள். இடதுசாரி தாரளவாதப் பத்திரிகையான 'கார்டியன்' போன்றவை, சீரிய இலக்கிய இதழான 'கிரன்பா' போன்றவை ஸெரனியின் பொறுப்புணர்வையும் ஆய்வு மனப்பான்மையையும் ஆதரித்துக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டயானா இறந்தபோது இரட்டை வேஷம் போட்ட அதே 'மிரர்', 'ஸன்' பத்திரிகைகள் இப்போதும் ஒழுக்கம் பற்றியும் அறவியல் பற்றியும் படுகேவலமாக கூச்சலிட்டுத் திரிகின்றன.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

மேரிபெல் வீட்டைக் கண்டுபிடித்து, அவரது 14 வயது பெண் குழந்தையையும் ஓடஓட விரட்டி பொலிசிடம் அடைக்கலம் கோர வைத்திருக்கிறார்கள். அவரது வீட்டுமுன் கூடாரம் போட்டு அசிங்கமாக எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொல்லப்பட்ட இரண்டு சிறுவர்களின் தாய்மார்க்கும் மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் ஒரு திறந்த கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் லெரனி. தனது நோக்கம் நடந்த துயரத்தை திரும்ப மேடையேற்றிப் பார்ப்பதல்ல, மாறாக 11 வயது பெண் குழந்தையை கொலை செய்யத் தூண்டிய சமூக உளவியல் காரணங்களை அறிய முயல்வதே என்று எழுதியிருக்கிறார்.

இப்பிரச்சினையில் இன்னுமொரு அம்சம், மேரிக்கு ரெனியால் இப்புத்தகத்தை எழுதி உதவியதற்காக கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் 50,000 பவுன் தொகை. தான் புத்தகத்தால் பெற்ற பணத்தில் ஒரு சிறு தொகையைத் தருவது தனது தாய்க்கக் கடமை என்கிறார் லெரனி. ஏனெனில் தான் மேரியை பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்பவில்லை என்கிறார். காரணம் மேரி வாழ்நாளெல்லாம் 'பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டவள்' ஆக இருந்திருக்குமுன்தான் அதைச்செய்ய விரும்பவில்லை என்கிறார் லெரனி.

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ரொனி பிளேயர், உள்துறை அமைச்சர் ஜாக் ஸ்ட்ரா இருவரும் அதிர்ந்து போயிருக்கிறார்கள். குற்றச் செயல்களை விளக்குவதன் மூலம் காசு பெறுவது அவக்கேடு. சட்டத்தில் மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்கிறார்கள் இருவரும்.

அட்டோர்னி ஜெனரல் மேரியிடமிருந்து காசை திரும்பப்பெறத் தேவையில்லை எனக் கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். வலதுசாரிகளும், அறவியல் குறித்து இரட்டை வேஷம் போடுகிறவர்களும் எந்த விதத்திலும் குற்றம் செய்யாத மேரியின் 14 வயதுக் குழந்தையை வேட்டையாடித் திரிகிறார்கள். தனது தாய் ஒரு பழைய கொலைச் செயல்புரிந்தவர் என்பதுகூட போனவாரம் வரை அக்குழந்தைக்குத் தெரியாது. இடது தாராளவாதிகளும், எழுத்தாளரான லெரனியும் கொடுமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்ட சிறுவர்களின் சோகத்தையும், அவர்களது தாய்மார்களின் துக்கத்தையும் பொறுப்புடன் அணுகுகிறார்கள். அதேவேளை 11 வயது பெண் குழந்தையைக் கொலை செய்யத் தூண்டிய சமூக/தனிநபர் உளவியல் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து முன்வைக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகிறார்கள். காட்டியன் தனது தலையங்கத்தில் மூன்று விஷயங்களை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறது.

I. மேரியின் 14 வயதுப்பெண் குழந்தையை வேட்டையாடித் துன்புறுத்துவதை ஆபாசப் பத்திரிகைகள் (ஸன், மிரர், மெயில்) கைவிடவேண்டும்.

II. மேரி தனக்கு வழங்கப்பட்ட 50,000 பவுண் தொகையை ஏதேனும் அறக்கட்டளைக்கு (சிறுவர்களின் தாய்மார்கள் சொல்கிற) கொடுத்துவிடவேண்டும்.

III. எழுத்தாளர் வேலை உண்மையைச் சொல்வதுதான். அது குற்றமாயின், அவன் அதைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும்.

நல்ல நிலம்

‘துயரங்களை அரவணைக்கும் படைப்பு மனோபாவம்’

சு.வேணுகோபால்

சிறுகதைகளின் சிலிர்ப்புகளை நாவல் வடிவிற்குள் சவ்வாக இழுத்து நின்ற காலம் தமிழில் மறைந்துவிட்டது. விவாதித்தோ விவாதிக்காமலோ வாழ்க்கையை விசிறிப்போடுவது நாவலின் ரகசியம் என்று உணர்ந்துவிட்டதால்தான் என்னவோ தொண்ணூறுகளில் மெகா நாவல்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. பெரும் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளாதவன் நாவலை வெற்றிகரமாக எழுதிவிட முடியாது. நம்மிடையே நல்ல எழுத்தாளர்கள் வாசிப்பின் பழக்கத்தோடுக்காரர்கள். அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட படைப்புகள் உள்ளீடற்று ஜிலுஜிலுத்தன.

இன்று மண்ணையும் மக்களையும் பிரதானப்படுத்தி வந்த நாவல்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது ‘நல்ல நிலம்’. பாவை சந்திரன் எதிர்கொண்ட மோசமான வாழ்வின் சாரம் அவருள் தொழில்பட்டு அவர் பிறக்காத காலங்களில் கலை மணத்தை இறக்கி நல்ல நிலத்தைத் தொடங்குகிறார். சுதந்திரத்திற்கு முன் ஐம்பதாண்டுகால வரலாற்றின் பின்னணியில் நாவல் இயங்குகிறது.

நாகாசு வேலைகளையெல்லாம் உதிர்த்துவிட்டு எளிமையின் சருமத்தில் படைப்பை வணைவது என்ற ஊற்று நல்ல நிலத்தில் விரவிப்பரவுகிறது. குணரூபமானத் தலைமுறை இடைவெளிகள் படைப்பிற்குச் சத்தை அளித்தபோது நல்ல நிலத்தில் பொருளாதாரத்தின் அலைக்கலைப்பு என்ற மெல்லிய சல்லாத்துணியின் மேல் எழுதி வந்திருப்பது தெரிய வரும்.

மூளை வீக்கத்தால் பல படைப்புகளில் கிராமிய பெண்ணிற்கு விபித்தும் ஹகீல்ஸ்கம் போட்டுவிட்டு ஆடலும் பாடலும்* செய்யும் சேட்டைகள் இங்கு முற்றாக நிராகரிக்கப் பட்டுள்ளன. நல்ல நிலத்தில் பெண்களின் உலகம் அசலாக இருக்கின்றன. ஆணை பின்னிற்குத் தள்ளி நிற்கும் கருணையுள்ளம்தான் இந்த நாவலின் பிரதான சக்தி. அந்த கருணை விசயத்தை தெய்வ நிலையில் வைத்துக் காட்டாமல் பிரச்சனைகளின் தளத்தில் அவர்கள் உள்ளம் படும் அவஸ்தைகளில் தான் கருணை என்ற ஈரமும் கசிவெடுக்கிறது.

கப்பிணி என்ற நடுத்தர இளம் விவசாயின் குடும்ப வாழ்க்கைதான் இதன் மையம் என்றாலும் நிஜமாக அல்லாமல் நிழலாக விழுந்துகிடக்கிறது. கப்பிணி என்ற பீடத்தை தள்ளிவைத்து விட்டு அதன் அருப நிழலில் பேருருவாக நிற்கிறாள் காமாவி என்ற காழு.

கப்பிணியோடு காழு வாழ்ந்த வாழ்க்கையே இரண்டரை ஆண்டுகள்தான். கைக்குழந்தையும் வயிற்றில் சிசுவாக கப்பிணி மாயமாய் மறைந்த பின் பதினெட்டு வயது காழு எதிர்கொண்ட பதினான்காண்டு கால வாழ்க்கை துயரம்மிக்கவை. பாதுகாப்பு அற்ற நிலையில் எல்லா நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொள்கிறாள். இளமையும் காமமும் மெல்லிழந்து நிமிர்கிறபோது வருகிறாள் கப்பிணி. எல்லாம் மரத்துப்போய் குழந்தைகளை ஆளாக்கிவிட வேண்டுமென்ற வெறும் களவு மட்டுமே தங்கி நிற்கிறது.

வாழ்வை கற்பனையில் உருவாக்கி சஞ்சரித்தக் காழு யாதார்த்த உலகின் தலைகீழான

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

வாழ்வை ஜீரணித்து சிறுகச் சிறுக மேடேறுவது நாவலின் இயக்கமாக இருக்கிறது. விட்டகுறை தொட்ட குறையாக சுப்பினியின் வாரிசுகள் எங்கெங்கோ முளைத்திருப்பது அறியவருகிறது. ஆசை நாயகி - அறியப்படாத மூன்றாம் மனைவி - மூத்ததாரம் இவர்களின் மக்களோடு தன் மக்களும் நாவலெங்கும் அலைவதுகிறார்கள். ரங்கன் தெருக்களிலும், நாடக ஜாகாவிலும், ஆப்பிரிக்கா வளத்திலும் துயரங்களை தர்சிக்கின்றனர். அந்த துயரங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்காமல் இலைகள், உதிர்வதுபோலும் துளிர்ப்பது போலான வெகு இயல்பான விஷயமாக எழுதியிருப்பது பாவை சந்திரனின் பலம். எழுத்துலகில் புதிய வரவு.

மக்களின் சோகங்களைக் களைந்து மலரின் வாசனை போல வாழ்வை உய்விக்க வந்திருப்பதாக மேடையில் ஆன்மீகவாதிகள் முழங்குவதைப் பார்க்கிறோம். மேடையோடு வார்த்தைகள் கரைந்து விடுகின்றன. மக்கள் மறுநாள் எப்போதும் போல் அலுவலகங்களுக்கு ஓடுகின்றார்கள். பாரம் சுமக்கிறார்கள், கண்ணீர் சிந்துகிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆன்மீகவாதிகள் மக்களின் பெருங்கூட்டத்தோடு இல்லை. மங்கலம் என்ற ஊரின் தெருவில் நின்று நீருகின்றன காழுவின் கரங்கள். திக்கற்று திரியும் குழந்தைகளையெல்லாம் அரவணைத்து அவர்களின் துயரங்களை தனது நெஞ்சில் ஏந்துகிறார். ஒருவேளை நல்லநிலத்தின் இரண்டாம் பாகத்தில் காழு இறக்கக்கூடும். அந்த இறப்பு காதபரப்பில் வாசகனின் நெஞ்சை பிசைந்தெடுக்கும். பாவை சந்திரனின் இந்த பெரிய மனது காழுவை காவியநாயகி ஆக்குகிறது. வாழ்க்கைக்கும் படைப்புக்குமான பாலம் நேயத்தின் ஜீவனில் இருக்கிறது என்பதை நாவலில் வெளிப்படுத்துகிறார். பாவையின் படைப்பு மனம் துயரங்களை அரவணைப்பதில்தான் இருக்கிறது.

நமச்சிவாயத்தின் கொலைதான் நாவலைப் பல திசைகளிலும் இட்டுச் செல்கிறது. கொலையைச் செய்வதவரைக் கண்டுபிடிக்கும் டிடக்டிவ் சமாச்சாரமாக இல்லாமல் அதன் முன் மனித மனங்கள் கிளைநதிகளாகப் பிரிகின்றன. சாக்கடைகளும் தீர்த்தங்களுமாக சஸ்பென்ஸை சஸ்பென்ஸ் என்று நிலைநிறுத்த எழுதாமல் மங்களத்தின் ஒவ்வொரு மனிதர்களின் நடை பயணத்தில் ஏதேதோ இடத்தில் நின்று விடுகின்றன. தொட வேண்டிய தூரத்தில் தொடப்பட்டு அதாகவே மறைந்து விடுகிறது சஸ்பென்ஸ். இப்படியொரு கிறுக்கன் (சாத்தூரான்) இருப்பானா என்று சந்தேகம் கொள்ளும் போதே நாம் சந்தித்த ஒரு கிறுக்கன் நிழலாக நடமாடுகிறான். இப்படித்தான் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும்.

நல்ல நிலத்து மக்கள் நல்லவர்களும் இல்லை. கெட்டவர்களும் இல்லை. மனிதர்கள். கடல் எழுந்து ஊருக்குள் வருகிறபோது நிலங்கள் உப்புமேயி பாழாடைகின்றன. பாழடைந்த நிலத்தை மக்கள் நல்ல நிலமாக சதா மாற்றிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். காழு இரண்டு காரியங்களை செய்கிறார்.

1. வயிற்றில் குழந்தையைச் சுமந்து காழுவும் நல்ல நிலமாக மாற்ற களனியில் இறங்குகிறார்.
2. கசடுகள் மேவிய மனித கூண்டை நல்லுருவாக மாற்ற நெருங்கி நிற்கிறார். யாவர் உதட்டிலும் உப்புக் கரிக்கிறது. கடல்காற்று சதா வீசுகிறது.

கொலை சம்பவம் காரணமாக ஊரே எதிர்த்து காழு குடும்பத்திற்கு கட்டுதிட்டம் போட்ட போதும் ஒன்றைப் பெண்ணா ஒத்தாசையற்று தன் நிலத்தில் விதைக்கிறார். பயிர்களோடு பேசுகிறார். அவை சாவியாகிப் போன போதும், மீண்டும் நீர்ப்பாய்ச்சுகிறார். எதிரிகளோடு

கொண்ட உறவைவிட தன் நிலத்தோடு காழு கொண்டிருக்கும் உறவு அபாரமானது. பலாபலன் கருதாமல் இந்த உலகை உழைக்கும் மக்கள் இப்படித்தான் உயிவித்து கொண்டிருக்கின்றனர். உறவின் மீது பிடிப்பற்று திரியும் சுப்பினியை ஒதுக்கிவிட்டு காரியங்களில் இருக்கிறார்.

முழுக்க திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்கள் படைப்பாக்கத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும் இடம் சிந்தாந்த குகை. அவை படைப்பாக இல்லாமல் பிரசங்கமாக மாறி பல்லிளிக்கும். சிந்தாந்தம் இல்லாத வாழ்க்கை இல்லை. அவற்றை நிகழ்வுகளின் அடியில் நெய்யத் தெறியாமல் மேடையில் உருவிப்போடும் விசயமாக படைப்பாக்கத்தில் கொண்டதால் ஒட்டாமல் போகின்றன. பாவைக்கு திராவிட இயக்கத்தோடு கொண்டிருந்த உறவு இடைஞ்சலைத் தரவில்லை. கட்சி கோஷங்களை உதறிவிட்டு வாழ்வின் பின்னால் மட்டும் நிற்கிறார். பாத்திரங்கள் அவரை வழி நடத்துகின்றன. கடவுள் மீதான நம்பிக்கைகளும், கோபங்களும், வேண்டலும் நம் சமூகத்தின் குணவிசாரங்களோடு பின்னப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த எழுத்தின் வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் பாவை. நல்ல நிலம் வரலாற்றின் நிலமாக இருக்கிறது.

தஞ்சையின் பின்னணி, நாவல் கொண்டிருக்கும் கலைச் சொற்களாலும் சொல்லடைகளாலும் பச்சை நிலப்பரப்பாக, கொட்டும் மழையாக கண்முன் விரிகிறது. சுதந்திரபோராட்ட வரலாறும் சிதறிதெறித்த ரங்குன் தமிழர்களின் வாழ்வும் துருத்தாமல் ஒட்டி ஒழுங்குகிறது. எழுத்தாளர்களைத் தின்று தீர்த்த வெகுஜன பத்திரிகைகள் ஏராளம். பத்திரிக்கைத் தொழிலிலிருந்து கொண்டே தப்பித்துக் கொண்டவர் பாவைசந்திரன். நல்ல நிலம் என்ற படைப்பு மட்டுமே பாவை சந்திரனை வரலாற்றில் பொறிக்கும். □

நல்ல நிலம் (பாவை சந்திரன்)

வேளியீடு : உமா பதிப்பகம், 58, ஐயப்ப செட்டி தெரு, மண்ணாடி,
சென்னை-1. விலை : ரூ.175/-.

கவிதையின் சமுதாயச் செயல்பாடு

டி.எஸ். எஸ்பட்

தமிழில் : முடிவீ-ஆளுபன்

பக் : 104

விலை. ரூ.50/-

கிடைக்குமிடம்

கல்தச்சன் வெளியீடு,

11, நாகப்பன் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 5.

தரகம்

ராணுவப்படையென
நின்று நகரும்
காரர்கள்

சாலைகளில்.

பள்ளிக்கூடங்களில்

குழுந்தைகள்

கார் நிறுத்துமிடங்களில்

ஒடிப்பிடிக்கிறார்கள்.

பழைய வாழைத் தோப்பு பூமியில்

சமாதிகளென

புத்தம்புதிய 'கண்டோ' அடுக்குகள்.

மணிக்கு நூற்றிருபது கி.மீ. வேகத்தில்

தரகன்

வீட்டு பேரங்களை

முடிக்கிறான்.

வீடுகள்

வாங்கப்பட்டு, விற்கப்படுகின்றன.

மற்றும்

வீடுகள்

விற்கப்பட்டு, வாங்கப்படுகின்றன.

நேற்றைய கார்

இன்று

விபத்துக்குள்ளானது.

நாளைய காருக்கு

இன்று கட்டுகிறார்கள்

அடுக்குமாடி கார் பேட்டைகள்.

இந்த தலைமுறைக்கு ஒரு கல்வெட்டு

சாலைகளாலும் அடுக்குகளாலும்

ஆனது இந்த நாடு.

கார்விரும்பியும் வீட்டு சந்தைக்காரனும்

அதன் சீர்மிகு குடிமக்கள்

தாரும் கான்சீரீட்டும்

குறைவிலா தேசிய வளங்கள்

காரும் வீடும்

எமது தேசிய சிந்தனை.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

தரகத்தில்
ஊஞ்சலாடுகிறது
தேசிய உயிர்வாழ்க்கை.

- ஆர். பகலவன்

மரணத்திற்கு முந்திய கணம்

தார்ச்சாலையில்
சிக்னல்களையும்
நெரிசல்களையும் ஊடுருவி
ஆட்டோ ஓடுகிறது
விஷம் சாப்பிட்ட என்னுடன்.

என் வீட்டையும்
புத்தகங்களையும்
மறக்கமுடியாமல்
இறுகப்பற்றிக்கொள்ள
உள்ளிருந்து நீளுகின்றன
உயிரின் துழாவும் விரல்கள்.

ஆயிரமாயிரம் துரோகங்கள்
அழுத்த
சக்கையாய்த்
திறந்து கிடக்கும் காயங்கள்.

எப்போதும் போலத்தான்
இப்போதும்
நிச்சயமிற்று இருக்கிறது
வாழ்க்கை
எனினும்
எப்போதும் இதுபோல
உயிர்வாழும் ஆசை வந்ததில்லை.

காப்பாற்றிவிடுவார்கள் என
நம்பினாலும்
கைவிரிக்கும் மருத்துவரின்
முகம் தோன்றி
திடுக்கிட்டதில்
விழிப்புப்பெற்ற ஒருகணம்
இது-

மரணத்திற்கு முந்தைய கணம்தானா?

- செந்தூரம் ஜெகதீஷ்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இல்லாத குளம்

எங்கும் இல்லை குளம்
பிரயாணங்களில் தேடுகிறேன்
இரண்டு தாமரைகள் நிற்க
அதன் ஒளியில்
பிரகாசமாய் கிடந்த
குளத்தை காணவில்லை.

கனவில் வந்த குளத்தை
திரும்ப கனவிலேயே காணலாமெனத் தூங்க
விழித் தெழுந்தேன் நடுஇரவில்
கொடூரமான கனவிலிருந்து தப்பித்து.

எங்கும் கிடைக்காது மனதிலேயே இருக்கும்
அக்குளத்தை வரைபடமாக்கித் தொங்கவிட
விவரிக்க இயலவில்லை
ஓவியனின் முன்னால்.

கனவில் தெரிந்தக் குளத்தோடு
இருந்திருக்கலாம் கொஞ்சநேரம்
அதன் கரையில் அமர்ந்தபடியே
குளத்தில் கவிழும்
என் நிழலில் விளையாடி
தாமரையை பார்த்தபடியே இருந்திருக்கலாம்.

இன்னொரு முறை கனவில் தோன்றும்
அக்குளமென தூங்குகிறேன்.
குளத்தின் குளுமை கிடைக்காது
இவ்விரவின் வெக்கையில் தூங்காதே புரள்கிறேன்.

தாமரை இலையில் உருளும்
நீர் துளியாகவோ
கரையோரத்து மரம் உதிர்விட்டு
காய்ந்து நெடுநாள் கிடக்கும் இலையாகவோ
சிலசமயம்
குளமாகவோ

பிறந்திருக்கலாமெனத் தோன்றும்.

— எஸ்.செந்தில்குமார்

இனி ஒருக்காலும்.....

இப் பூமியிலேயே மிக அழகானதோர்
காட்சியை நான் கண்டுவிட்டேன்
இனி ஒருக்காலும் அக்காட்சியை விட்டென்
விழிகள் அகலாது
வழி தவறியவன் போலவோ
வண்டி தவறவிட்டவன் போலவோ
இனி ஒருக்காலும் என் விழிகள் முழிக்காது
இனி ஒருக்காலும் என் கால்கள் பிறிதோரிடம்
தேடி அலையாது
இனி ஒருக்காலும் பதற்றத்தினால்
என் நெஞ்சம் துடிக்காது
இனி ஒருக்காலும் ஆசைகளை
என் தோள்கள் சுமக்காது
இனி ஒருக்காலும் துயரங்களால்
என் நடை தளராது
இனி ஒருக்காலும் நால்வர் தோள்களிலே
என் கைகள் தன் கூட்டைக் கட்டாது
இனி ஒருக்காலும் மனிதர் முதுகின்மேல்
என் மேடை அமையாது.

இப் பூமியின்மேல் தன்னந்தனியாய்
ஓர் மனிதன் நடந்துசெல்லும் காட்சியை
நான் கண்டுவிட்டேன்
அவன் கால்களின் இயக்கத்தையும்
விழிகளையும் நான் பார்த்துவிட்டேன்.
அவன் நின்றால்
எத்தகைய பேரமைதியில் பூமியும் நின்றது
அவன் நடக்கையில்
எத்தகைய பாடலில் பூமியும் சிரித்தது
அவனை நான் மிக அண்மையில்
பார்த்துவிட்டேன் பேசிவிட்டேன்
என்று எங்கிருந்து தன் பயணம் தொடங்குகிறது
என்று எங்குபோய் அது முடிகிறது எனும்
கேள்வியும் அறியான் விடையும் அறியான்
மரணத்தெவிடத் தான் மேலானவன் என்றது
அவனது காம்பீர்யம்
எனினும் மரணமே அவன் குரலின்
கனிவின் காரணம்.
அவன் கொந்தளிப்பின் ரகசியமும்.
அன்பெனத் தென்பட்டது
தொலைதூரத்து அழைப்பொலியால்
அவன் குரலில் கனன்ற நாதம்

இப்பூமியிலேயே மிக அழகானதோர் காட்சியை
நான் கண்டுவிட்டேன்

இப்பூமியின்மேல் தன்னந்தனியாய்

ஓர் மனிதன் நடந்துசெல்லும் காட்சியை ஆவணச் சுவடிகள்

புதிய புத்தகங்கள்

* **இரவு என்பது உறங்க அல்ல** - யவனிகா ஸ்ரீராம் - ரூ 20/-

ராகவப்பிரிவு வெளியீடு, 6/5/10, TSVV வீரணன் தெரு, சின்னாளப்பட்டி-624 301 கவிஞர் என்பவரின் அனுபவமும் உலகமும் வேறுதான். “ஊமையன் பேச்சு அவன் ஆத்தாளுக்குத்தான் விளங்கும்” என்பதுபோலக் கவிஞரை நெருங்கியிருந்து அவருடன் பழகித்தான் அவரை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஸ்ரீராமின் தீவிர உணர்வுகள் சமனப்படுவது என்பது செயலற்றுப்போவது ஆகாது. அவர் தசையில் ஓட்டி உறவாடி மீட்சி கொள்பவை அந்த நகங்கள். தொலைந்து விகாரமாய்ப்போன நம் உணர்ச்சிகளின் வெற்றிடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இக்கவிதைகள் வரலாற்றுக்குப் போதுமானவை அல்ல. தன்னைச் சொல்லிக் கொள்வதுடன் இக்கற்கள் இவற்றின் இடத்தில் சுலபமாய் நின்று கொள்கின்றன (புழமலய்)

* **நிழலாட்டம்** - குறிஞ்சிக்கவிஞர்கள் (திருத்தணி அ.சு.க.அரசுக்கலைக்கல்லூரி மாணவர்களின்) கவிதைகள் ரூ 20/-.

மொழியின் பண்பாட்டு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் இத்தனைபேர் கவிதை எழுதுவதன் மூலம் மொழியைப் பொருட்படுத்தியிருப்பது முக்கியமானதொரு நிகழ்வெனப்படுகிறது. அதைவிட முக்கியமானது அவரவர்களின் இயல்பான திசைகளில் இருந்து அவரவர் கவிதையை அணுகியிருப்பது அல்லது எழுதியிருப்பது. முட்டித் தள்ளிக் கொண்டு முளைவிடுவதன் அழகு எல்லாக் கவிதைகளின் ஏதாவது ஒரு வரியிலும் அல்லது ஏதாவது ஒரு சொல்லிலும் இருக்கின்றன. விதையிலைகளை யாராவது விமர்சனம் செய்வார்களா? (கல்யாணஜி)

* **பூங்குயில்** - மாத இதழ் 100, கோட்டைத்தெரு, வந்தவாசி. ஆண்டுக்கு ரூ 60/-

* **செம்பருத்தி** - மாத இதழ் PETI SURAT 10915, PEJABAT DOS BESAR, 50728 KULALALUMPUR.

* **திசைகள்** - மாத இதழ் AGALYA BALESTIER ROAD, P.O.BOX NO.79, SINGAPORE-913003

* **பூட்டிய அறை** - ஷெச்.ஜி.ரகுல் திணை வெளியீட்டகம், 30, பகவதி லாட்ஜ், நாகர்கோவில் ரூ 30/-.

சற்றே வெளிப்படையானக் குரலாய் முந்தினத் தொகுப்புகளில் காணப்பட்ட ரகுல் இத்தொகுப்பில் எளிமையும், இயல்பும் கொண்ட கவித்துவ எல்லையில் சரளமாக பேசுகிறார். எதிர்ப்படும் அனுபவம் கடவுளோ / பிசாசோ / மனிதனோ / இயற்கையோ அவற்றுடன் உரையாடும் தன்மை நெருங்கியனதாக இருக்கிறது. திணிக்கப்பட்ட அதிர்ச்சி அனுபவங்கள் இல்லாமல் வெவ்வேறு படிமங்களை அடுக்கிக் கட்டுவது கவிதை வாசிப்பிற்கும், உணர்தலுக்கும் ஏதுவாக இருக்கிறது.

* **தலைமுறை நியாயங்கள்** -நாவல் : தி.குழந்தைவேலு ரூ 48/- . இமயப்பதிப்பகம். நாகப்பட்டினம்.

கொங்கு கிராமிய அனுபவங்கள் காதல் பிரச்சனையுடே காட்டப்படுகிறது. ஜாதீயக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

கூர்மையின் ஒரு பக்கம் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனித நேயம் குறித்த அக்கறை நாவல் முழுவதும் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் படைப்பே நாவலாகியுள்ளது.

★ புனர் - கவிதை இதழ் ஆண்டுச்சந்தா ரூ 30/-, 7, கண்ணகி தெரு, திருவள்ளூர் நகர், அரும்பாக்கம், சென்னை-106

★ சந்திப்பின் கடைசி நொடியில்.... ரூ 20/-, தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம்.

வாழ்ப்புறுவதத்தின் மையப்பகுதியாக கவிதை இயங்கிய மரபு இன்று காலாவதியாகி விட்டது. அது வாழ்க்கையின் வெளி விளிம்புக்கு தள்ளப்பட்டுவிட்டது. மனித வாஞ்சையுள்ள எந்தக் கலைவடிவமும் இந்தப் புறக்கணிப்புக்கு எதிராகப் போராடும். கவிதையும் அப்படியே. கவிதை மீண்டும் தனது மனித மதிப்பீடுகளுக்குத் திரும்ப எத்தனிப்பது என்பதன் பொருள் தனது காலத்தின் பிரச்சனைகளுடன் உறவு கொள்வது என்பதுதான். இதுவரை கொண்டாடப்பட்டு வந்த மதிப்பீடுகள் சரிந்துவிடும் பேரோசை கேட்கும் காலம் நம்முடையது. எதன்மீதும் ஆதரவாகச் சாய்ந்து கொள்ளமுடியாமல் தவிக்கும் துன்பியலையும் கோட்பாடுகள் குறித்தச் சந்தேகங்களையும் அண்மைக்கால கவிதைகள் ஓயாமல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. காளிதாஸின் பல கவிதைகள் சந்தேகங்களை முன் வைக்கின்றன. நமது காலத்தின் அவலத்தை நிஜமான பரிதவிப்புகள் அடையாளம் காட்டுகின்றன. பெரும்பான்மையான கவிதைகள் பதில்களையொட்டிய கேள்விகளை எழுப்புவன. சந்தேகத்தின் வெட்டவெளியில் நம்மை விசாரணைக்கு நிறுத்துபவை மனதை அதிரவைத்து துன்புறுத்துபவை கண்ணும் காதுமுள்ள கவிதைப்புலன் தமிழில் தொடர்ந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காக உதாரணங்களில் ஒன்று மா.காளிதாஸின் தொகுப்பு (சகுமாரன்).

★ நரகத்திலிருந்து ஒரு குரல் - கல்யாணராமன் - தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம், 31/4, ராணி அண்ணா நகர், சென்னை-78 ரூ 30/-.

இவரின் கவிதைகள் பல வகைகளிலும் நவீன கவிதையின் சம்பிரதாயங்களை கடைப்பிடிப்பதாகவே உள்ளன. விசேஷ பண்பு அவற்றின் பாசாங்கற்ற எளிமையும், கயிரிக்கம் தவிர்ந்த கண்ணியமும் தான். கவிதையின் பெரும்பான்மையான அம்சங்கள் குறித்து அவருக்கு சிறப்பானப் புரிதலும் தெளிவும் உள்ளது. 26 வயது இளைஞரான கல்யாணராமன் எதிர்காலத்தில் இன்னும் நுட்பமும் இறுக்கமும் கொண்ட கவிதைகளை எழுதக்கூடும். அப்படி வாய்க்கும்போது அவரது இன்றையக் கவிதைகளில் காணப்படும் இடர்களைத் தவிர்த்துச்செல்வது அவருக்கு நிச்சயம் சிரமமானக் காரியமாக இருக்காது (திலிப் குமார்)

★ கனைவிடும் மூச்சு - இந்திரஜித்

சிங்கப்பூர் கவிஞரின் முதல் தொகுப்பு. எளிமையும், கவிதை குறித்த சரியான அணுகவும், தேர்ச்சியும் கொண்ட கவிஞரின் கவிதைகள். தமிழ்ச்சூழலுக்கு பலமூட்டும் கவிதை அனுபவங்கள். 'திசைகள்' மாத இதழின் ஆசிரியர் இந்திரஜித்.

★ இன்றும், என்றும் - த.பழமலய விழுதுகள் பதிப்பகம், 732/4, திருவொற்றியூர் நெடுஞ்சாலை, TSR நகர், சென்னை-19. ரூ.35/-.

எந்த முத்தம் பதில் முத்தத்திற்கு உத்திரவாதம் தரக்கூடியதோ அதற்குத்தான் முத்தம்

என்று பெயர். அதுபோலத்தான் எந்தக் கவிதை பதிலுக்கு இன்னொருக் கவிதையை வாசகனிடமிருந்து உறதிப்படுத்திக் கொள்கிறதோ அதுதான் கவிதை. இந்த வகையில் பழமலய் வெற்றி பெற்றுள்ளார். உண்மைகளையும், புனைவுகளையும், சரியான விகிதாசாரத்தில் கலந்து கொடுக்க முயல்கிறார். இந்த முயற்சியில் இந்நூற்றாண்டின் தொலைக்கு ஏற்க உலகம் தழுவிச் சந்திப்பவராகவும், உள்ளூர் சார்ந்து செயல்படுபவராகவும், தன்னை வடிவமைத்துக்கொள்கிறார். உண்மை என்பது நிகழ்காலம் சார்ந்ததுதான் என்றத் தெளிவும் அவருக்குக் கை கொடுக்கிறது கவிதையிலும் சரி, கவிதையைப் பின்குறிப்புகளுடன் பதிப்பித்த முறையிலும் சரி, ஒரு 'புதிய சொல்லல்' முறையைத் தொடங்கிப் புதிய பாணியை உருவாக்கியவர் என்பது இன்று இலக்கிய வரலாறு உண்மையாயிருக்கிறது (க.பஞ்சாங்கம்)

* ஆதி - விஶ்ரமாதியன் அகரம் 15, சரவணா காம்பளக்ஸ், வெள்ளப்பண்டாரத்தெரு, கும்பகோணம். ரூ 20/-.

உன் கவிக்குரல் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. நீ கவிபைவிட ரிஷியாகியிருக்க வேண்டியவன். கு.ப.ரா.சொல்வார், எழுதி எழுதி ரிஷியாகணும்னு. பிச்சுர்த்தி சொல்வார் எழுதி எழுதி மௌனமாகணும். எழுத்தோடச் சத்தம் மோகனமாகணும்னு.

உன்னுடைய எளிமையானக் கனவுகள் தமிழுக்கு இன்னும் வேணும். சின்னஞ்சிறு வரப்படிக்குறும் பூக்கள் போல் - உன் கவிதைகள் மணக்காமல் காற்றில் மணக்கின்றன. நெஞ்சிலும் பறக்கின்றன. மின்மினியாய். (ஜி.எம்.எல்.பர்காஷ்)

* குலவை (திருப்பூர் கலை இலக்கிய பேரவை 10, ஸ்டேன்ஸ் இரண்டாவது வீதி, திருப்பூர் ரூ 20/-)

திருப்பூர் கலை இலக்கியப் பேரவை இலக்கியப்போட்டியில் பரிசுபெற்ற, தேர்வுபெற்ற 34 கவிஞர்களின் கவிதைகள். ஆதவன் தீட்சண்யா, அமிர்தம் சூர்யா, ந.க. துறைவன், ரசூல், ப்ரியம், கோ.ராஜேந்திரன், கார்த்திகா ராஜ்குமார், நா.விச்சுவநாதன், க.எழில் போன்றோரின் கவிதைகள். நல்ல கவிதை பற்றிப் பேசுக வருப்போது இப்படிச் சொல்வதுண்டு. 'நல்ல கவிதை' எழுதும்படி நண்டுகளை அனுப்புமாம் கடல். கரையோர ஈர்க்குறுமண்ணில் நண்டு கவிதை எழுதுமாம். கடல் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அதிருப்தியடைந்து அலைகளை அனுப்பி அழித்துவிடுமாம். எழுதுவதும், அழிப்பதும் சமுத்திரக்கரையில் சதா காலமாகவும் வெகு காலமாகவும் நிகழ்ந்தபடி இருக்கின்றன. நல்ல கவிதைக்கு சமுத்திரம் இன்னும் ஏக்கத்தோடு புரண்டு கொண்டே இருக்கிறது என்பார்கள். ஞானாசிரியர்கள் கவிதை எழுதுவதும் நல்ல கவிதைத் தேடலும் ஒரு புறமிருக்க எல்லா மனிதர்களும் மனுஷிகளும் கவிதை எழுதுகிறக் காலமே உலகத்தின் உள்ளதமான காலமாக இருக்கப்போகிறது. மானுடம் கருத்தாலும் கரத்தாலும் உருவாக்கும் எல்லாப் பொருள்களும் எல்லோருக்கும் கிடைத்தபின் மனிதன் தேவைக்காக எல்லோரும் கவிதை படைப்பார்கள் (கந்தர்வன்).

* *EXIL - எக்ஸில். இலக்கிய இதழ்

CHEZ.R.INPAVALLI, 94, RUE DE LACHOPELLE, 75018 PARIS

முதல் இதழில் - விளக்கமளிப்புக் கோட்பாட்டு அணுகுமுறைகளை... (ரஃபேல்) தென்னாசிய சமூகத்தில் பெண்நிலைவாதம் (தமிழில் லட்சுமி), தமிழ் இலக்கியச்சூழலில் கலை இயக்கங்கள் (அரவிந்த் அப்பாத்துரை), புகலிட இலக்கிய விமர்சனம் (கலைச்செல்வன்) கட்டுரைகள்; மலராமனது (சிவலிங்கம் சிவபாலன்) எண்ட அல்லாஹ் (சக்ரவர்த்தி); சலிப்பு

(கலாமோகன்) சிறுகதைகள் மற்றும் கவிதைகள் (மேகவண்ணன், தேவிகணேசன், கற்குறா, சேரன்)

*** சாகித்யலோகம் - மலையாளத் தொகுப்பு**

நவீன தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் படைப்புகள். மௌனி, புதுமைப்பித்தன், சுந்தரராமசாமி, அம்பை, ஜெயந்தன், கி.ராஜநாராயணன், சுப்ரபாரதிமணியன், ஜெயமோகன், இரா.முருகன் போன்றோரின் சிறுகதைகள், சுமார் 25 கவிதைகள், கட்டுரைகள் அடங்கிய மலையாளத் தொகுப்பு. சிறந்த படைப்புகளும், கவனத்திற்குரிய மொழிபெயர்ப்பும்.

இந்த இதழின் சிறப்பாசிரியர்: ஆற்றூர் ரவிவர்மா.

*** நானும், என் தமிழும் : கோவை ஞானி- நிகழ், 123, காளீஸ்வரா நகர், காட்டுர், கோவை**

அமெரிக்காவின் விளக்கு அமைப்பினரின் விருது பெற்றிருக்கும் கோவை ஞானியின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் கட்டுரைகளாக இத்தொகுப்பில் 'தமிழ் நேயம்' என்ற சிற்றிதழ் நிகழ் வெளியீடாகவும் வந்துள்ளது.

*** கலவரம் - மனோன்மணி கவிதைகள்- ரூ.25, மூர்த்தி பூக்ஸ், 192 பன்னீர் செல்வம் தெரு, காவேரிபட்டினம் தருமபுரி மாவட்டம்**

*** இன்னுமொரு காலடி - தொகுப்பு நூல்**

லண்டன் நியூஹாம் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆண்டு வெளியீடு. 200 பக்கங்களில் சிறந்த தயாரிப்புடன் படைப்புகள். உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து எழுத்தாளர்கள் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பிடத்தக்க தொகுப்பு.

படிக்காதவன்

புத்தகங்களுக்குள்ளிருந்து

பாம்பாய் நாக்கை நீட்டின

மனித முகங்கள்.

கடலைப் பூசாரியாய் சாம்பல் ஊதினர்.

நெல்மணிகளுக்கும் கனபரிமாணம் தேடி

கணிதத்தைக் கட்டியெழுப்பி

யென்னை வலுவிழக்கச் செய்தனர்.

சிந்தனை நரம்புகளை அடையாளம் காட்டினர்.

ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக

ஜாதிக்கொன்றும் சந்ததிக் கொன்றுமாக

என் தலையில் ஆணியடித்தனர் இறந்தோர்.

இருப்போரும் தன் பங்கைச் செலுத்தினர்.

காலூன்ற இடமில்லை ஆணிக்கு

ஆணிகளை ஆணிகள் பிளந்தன.

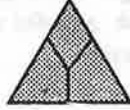
புத்தகங்கள் மனிதர்களாகி

இவர் அவரிலும் அவர் இவரிலும்

எவரும் எவர் தலையிலும் ஆணியாக!

படிக்காதவன் புத்திசாலி.

- ப்ரதிபா ஜெயச்சந்திரன்

YUVRAJ MERCH - X

Palangarai, Avinashi.

PH : 04296 - 52292, 52936, 52621

Fax : 52935

**Agents : PAILUNG KNITTING MACHINES,
DYECOTEX SOFTFLOW DYEING
MACHINES, PARAMOUNT TEXTILE
TESTING INSTRUMENTS**

With Best Compliments from:

**CARDWELL
MANUFACTURING
COMPANY**

**P.B.No.1652, 474, Kamarajar Road,
Coimbatore - 641 004.**

*Mfrs of : Auto Acid Treatment Plant,
Apro doff, Draw frame
- Clearers & Comber Positive
Clearers.*

KANAVU : September 1998

ISSUE No.31

Rs.8/-

வெளிவந்துவிட்டது:

யமுனா ராஜேந்திரனின்

மணிர்நத்தின் சினிமா

விலை : ரூ.40

இது ஒரு கனவு வெளியீடு

“கனவு” தொடர்புக்கு :

கப்ரபாரதிமணியன்,
8/707C, பாண்டியன் நகர்,
திருப்பூர் - 641 602.

(பணவிடை அஞ்சல் / காசோலை / வரைவோலை "கப்ரபாரதிமணியன்" என்ற பெயருக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.)

KANAVU

Published by

: YUVARAJ SAMPATH

Yuvaraj Complex, Mannarai, Tiruppur - 641 607, South India

அச்சாக்க உதவி : மா. பாலகப்பிரமணியன், சென்னை-5.

அச்சாக்கம் : மாசறா, 75, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை - 5.